

Λάρκος Λάρκου

ΤΟ ΜΑΚΡΥ ΤΑΞΙΔΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ

2022: 17 άρθρα για το Κυπριακό

Ιανουάριος, 2023

Εισαγωγή

Οι μη εξελίξεις στο κυπριακό σε ολόκληρο το 2022 ήταν το φυσιολογικό επακόλουθο της 4ετούς απραξίας από το ναυάγιο στο Κραν Μοντάνα και ύστερα. Ωστόσο, ήταν παρούσες οι «παρενέργειες» και τα τεχνάσματα για να δικαιολογηθεί ο εκτροχιασμός του 2017. Σε 17 άρθρα μια επισκόπηση της κατάστασης το 2022 και των επιπτώσεων επί του εδάφους.

Λάρκος Λάρκου

Περιεχόμενα

1. Το μακρύ ταξίδι για την Ταϊβάν, 25/12/2022
2. Το πραγματικό Κραν Μοντάνα, 11/12/2022
3. Στον φαύλο κύκλο των τεχνασμάτων, 13/11/2022
4. Η μικρότερη Κύπρος, 06/11/2022
5. Στροφές με ημερομηνία λήξης, 16/10/2022
6. Με χαστούκια και Νόμπελ...09/10/2022
7. Όταν η φόρμουλα ξεθωριάζει...02/10/2022
8. Μωσαϊκό για δύο ελέφαντες, 25/09/2022
9. 48 με «σφραγίδα» από 100, 24/07/2022
10. Απεσταλμένοι χωρίς αιτία, 10/07/2022
11. Μηδέν από μηδέν.....03/07/2022
12. Των φρονίμων τα παιδιά...26/06/2022
13. Με γκάλοπ ή κάτι άλλο; 12/06/2022
14. 18 χρόνια στο «παρά τρίχα», 08/05/2022
15. Εκλογικά και παράδοξα, 24/04/2022
16. «Περίκλειστη» πολιτική χωρίς πυξίδα,
17. Μια Έκθεση με βάση το Ναδίρ! 09/01/2022

Άρθρα

- 1. Το μακρύ ταξίδι για την Ταϊβάν, 25/12/2022**

Ο αναπληρωτής πρόεδρος του Κόμματος του «Νέου Αζερμπαϊτζάν», Τ. Μπουτάκοβ, δηλώνει (20/12) ότι το Αζερμπαϊτζάν θα στηρίξει την αναγνώριση της «τδβκ». Χαρακτηριστική κίνηση η επίσκεψή του την ίδια ημέρα στην κατεχόμενη Αμμόχωστο μαζί με τον αν. πρόεδρο του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) της Τουρκίας, Ν. Κουρτουλμούς και τον ΓΓ του Κόμματος Εθνικής Ενότητας (ΚΕΕ), Ο. Χασίπογλου, (πηγή: «Κίμπρις»). Εξίσου σημαντική κίνηση: ο αντιπρόεδρος της Γκάμπιας από την Τουρκία πήγε στα κατεχόμενα (1/12) και συνάντησε τον Τ/Κ ηγέτη Ε. Τατάρ. Σε αυτό το πλαίσιο της πολιτικής με βήματα πίσω, ο Ν. Αναστασιάδης «ερωτηθείς αν θα συναντηθεί με τον Ειδικό Αντιπρόσωπο του ΓΓ των ΗΕ στην Κύπρο κ. Κόλιν Στιούαρτ, ο Πρόεδρος είπε «θα τον δω, θα τον συναντήσω, το πρόγραμμα μου είναι πολύ βεβαρημένο είτε με ταξίδια στο εξωτερικό είτε στο εσωτερικό». (πηγή: «ο Φιλελεύθερος»). Αυτή η συμπεριφορά Αναστασιάδη συνάδει με τη γενικότερη στόχευσή του. Απομακρύνοντας από το σκηνικό τους κύριους παίκτες στο κυπριακό (ΟΗΕ, ΕΕ), ανοίγει το δρόμο στην αλλαγή των δεδομένων, τα οδηγεί εκεί που καθημερινά και υποκριτικά καταδικάζει! Ακόμα χειρότερα, επηρεάζοντας ορισμένα στοιχεία της εκλογικής διαπάλης για τις προεδρικές εκλογές του 2023, και σύμφωνα με δήλωσή του «όπως διαφαίνεται πρόεδρος θα είναι

ένας εκ των τριών συνεργατών μου» (15/10), στέλλει το μήνυμα πως «θα συνεχίσω και μετά την ολοκλήρωση της θητείας μου να αγωνίζομαι για τη δημιουργία των συνθηκών για επανέναρξη του διαλόγου για μια λύση στο Κυπριακό» (20/12)! Με μηδενική αξιοπιστία στο διεθνές πεδίο, ομιλεί ως Πάπας στο εσωτερικό. Δήλωσε επίσης (20/12) πως «μην ξεχνάτε την ιδιαίτερη σχέση που διατηρώ με τον Πρόεδρο Μπάιντεν, την κάθοδο του στην Κύπρο, το ενδιαφέρον του στο Κυπριακό και γενικότερα τη σημαντική βελτίωση των διακρατικών μας σχέσεων που φτάνουν τη στρατηγική συνεργασία». Προφανώς η «στρατηγική συνεργασία» ανάμεσα στην Κύπρο και τις ΗΠΑ δεν περιλαμβάνει κάτι, μεταξύ άλλων, για το Αζερμπαϊτζάν ή την Γκάμπια ή κάτι για τον Οργανισμό Τουρκικών Κρατών!

Καθώς «αγωνίζεται για επανέναρξη του διαλόγου», συντελείται με έργα η πραγματική επιδίωξη Αναστασιάδη για «δύο κράτη» -δεν του ξέφυγε η «ιδεοθύελλα», όπως δήλωσε ο πρώην διαπραγματευτής. Η ιδεοθύελλα ήταν η κανονική πολιτική του-γι' αυτό και σηκώθηκε και έφυγε από το Κραν Μοντάνα. Γι' αυτό και εκτροχίασε το Πλαίσιο Γκουτέρες. Γι' αυτό και η μηδενική αντίδρασή του στις δηλώσεις Μπουτάκοβ.

Ο υπεξ Ι. Κασουλίδης μιλώντας επί του ιδίου θέματος (19/12) στο ΡΙΚ ανέφερε πως «ο διεθνής παράγοντας απορρίπτει την τουρκική επιδίωξη για λύση δύο κρατών στο νησί». Σωστή επισήμανση, αλλά όχι πλήρης γιατί είναι ο ίδιος ο Ν. Αναστασιάδης που μίλησε στον Μ. Τσαβούσογλου, στον εκλιπόντα αρχιεπίσκοπο και σε άλλους για «δύο κράτη».

Προφανώς ο υπεξ ούτε άκουσε, ούτε διάβασε. Γι' αυτό σήμερα παριστάνοντας τον αμέτοχο, μάλλον επιχειρεί να δικαιολογήσει τον εαυτό του γιατί δέχθηκε να υπηρετεί μια αλλοπρόσαλη πολιτική. Ο νυν υπεξ έκανε την μεγάλη κίνηση συμμετέχοντας στην κίνηση «Απόφαση Ειρήνη» με Α. Μαρκίδη, Α. Χρήστου, Κ. Καζαμία. Από μόνη της, η συμμετοχή σήμαινε πολλά, καθώς γνώριζε πολύ καλά τις προσεγγίσεις των άλλων τριών στο κυπριακό. Η συμμετοχή του ήταν η σημαντικότερη πολιτική του «αμφισβήτηση». Τελικά αποδείχθηκε πως ήταν μια αμφισβήτηση με μισή αιτία. Στο ΡΙΚ είπε επίσης πως «με τη βοήθεια των ΗΕ και της ΕΕ ετοιμάζεται αποστολή του υπεξ στην Γκάμπια, προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο αναγνώρισης του ψευδοκράτος, από την αφρικανική χώρα». Δεν είμαι βέβαιος τι ακριβώς σημαίνει η φράση «με τη βοήθεια ΗΕ και ΕΕ». Αλλά είμαι βέβαιος ότι αν ο ίδιος είχε το θάρρος να μιλούσε δημόσια στην κατάλληλη ώρα, ο Αναστασιάδης δεν θα κατέληγε να συζητά «δύο κράτη» με Τσαβούσογλου! Ούτε ότι θα ερχόταν ο ίδιος να λέει πως ετοιμάζει αποστολές στη

Γκάμπια για να αποτρέψει τα «δύο κράτη» που ζητά (τώρα) η τ/κ πλευρά! Αλλά τι σημαίνει στη σημερινή εποχή «στέλλω αποστολές;». Απολύτως τίποτε. Μήπως η συγκεκριμένη χώρα χρειάζεται να ακούσει επί τόπου επιχειρήματα για να πεισθεί; Αν έχει πάρει τέτοια απόφαση τα επιχειρήματα δεν μετρούν, ή σε κάθε περίπτωση, μετρούν πολύ λιγότερα από τα συμφέροντα που την οδήγησαν στο να σκεφθεί κάτι τέτοιο. Αν η αποστολή που θα στείλει το υπεξ χρησιμοποιήσει το επιχείρημα που είπε στο ΡΙΚ ο Ι. Κασουλίδης «ότι η Γκάμπια έχει αποδεχθεί τα συμπεράσματα της Κοινοπολιτείας, ότι στην Κύπρο υπάρχει ένα και μόνο αναγνωρισμένο κράτος», τότε τα πράγματα είναι ιδιαιτέρως ανησυχητικά. Η διπλωματική μηχανή της Τουρκίας παίζει με καθορισμένο στόχο: ένα βήμα πάνω η «τδβκ». Είτε ως παρατηρητής, είτε με διμερείς σχέσεις, είτε με επί τόπου επισκέψεις, είτε με ρόλο «κλειδί» σε στελέχη του ΚΑΔ με μεγάλη επιρροή όπως ο Νουμάν Κουρτουλμούς. Είτε με φόρμουλες «ένα βήμα πάνω» για τις αεροπορικές πτήσεις- μια πιθανή απάντηση της Ρωσίας εάν μεταφερθούν τα συστήματα των S300 από την Ελλάδα στην Ουκρανία. Η τουρκική διπλωματία δεν βιάζεται. Η διασύνδεση της «τβδκ» με λύσεις τύπου Ταϊβάν, πιθανώς να έχει ως πρώτο επισκέπτη της τον αντιπρόεδρο της Γκάμπιας. Η μελέτη των ολοένα και πιο ισχυρών σχέσεων της Τουρκίας με σειρά από Αφρικάνικες χώρες λέει πολλά και δείχνει

πόσα εξαιρετικά επικίνδυνα γεγονότα θα προκύψουν, εφόσον η Ε/Κ ηγεσία περί άλλων τυρβάζει!

2.Το πραγματικό Κραν Μοντάνα, 11/12/2022

Σύμφωνα με την εκδοχή Μαυρογιάννη (διακαναλική, 1/12) ο Μ. Τσαβούσογλου στο Κραν Μοντάνα δεν αποδέχθηκε 2 από τα 6 σημεία του πλαισίου του ΓΓ. Ο ΟΗΕ παρουσιάζει μίαν άλλη εκδοχή στα πράγματα. Ο τότε Ειδικός Σύμβουλος του ΓΓ του ΟΗΕ, Έσπεν Μπαρθ Έιντε μίλησε μία φορά δημόσια. Είπε:

«Από τις διάφορες διμερείς επαφές είδαμε τη δυνατότητα να φτάσουμε εκείνη τη νύχτα στο τελικό συνολικό πακέτο. Ένα συνολικό πακέτο με πολλά στοιχεία σε αυτό, ένα από τα οποία θα ήταν το τέλος των εγγυήσεων. Όλα τα μέρη είχαν ορισμένες γραπτές προτάσεις, αλλά υπήρχαν και ορισμένα πράγματα που είπαν στον ΓΓ. Αυτό θα μπορούσε να είναι μια προφορική επικοινωνία και στη συνέχεια ο ΓΓ θα μπορούσε τελικά να πει «αυτή είναι η αναγνωσή μου της συζήτησης» («this is my reading of the room»). Τότε θα μπορούσε να καταγραφεί. Δεν είναι κάθε τι βασισμένο σε έγγραφες τοποθετήσεις. Ήταν σαφές ότι τα στρατεύματα θα ήταν μειωμένα και ήταν επίσης σαφές ότι, όταν μειώνονταν, θα ήταν κάτω (πίσω) στα

παλιά επίπεδα. Αλλά μεταξύ της ρήτρας λήξης ισχύος και της ρήτρας αναθεώρησης δεν είχαμε ακόμα την τελική συμφωνία. Ο ΓΓ και εγώ όταν δοκιμάζαμε την ευελιξία όλων, κατανοήσαμε ότι ως συμβολή στο τελικό πακέτο, θα έπρεπε να είναι δυνατόν όλοι να συμφωνήσουν σε άμεσο τερματισμό των επεμβατικών δικαιωμάτων με την έναρξη της ισχύος – αλλά, φυσικά, μόνο εάν συμφωνήσουν με το υπόλοιπο του τελικού πακέτου». (Πηγή, ΚΥΠΕ, 22/7/17, (όλη η συνέντευξη

<https://larkoslarkou.org.cy/to-krans-montana-dia-cheiros.../>

Αυτή η εκδοχή του ΟΗΕ έπαιξε δημόσια, αφού ήταν συνέντευξη στο ΚΥΠΕ- Απ. Ζουπανιώτης. Κανένας μέχρι τώρα δεν διέψευσε οποιοδήποτε σημείο της- ούτε ο Αναστασιάδης, ούτε και ο διαπραγματευτής. Το «πραγματικό» Κραν Μοντάνα συνεχίστηκε και μετά το Κραν Μοντάνα. Με σειρά: βολιδοσκόπηση Αναστασιάδη σε Τσαβούσογλου για «δύο κράτη». Χάθηκαν τα πρακτικά του ΟΗΕ. Αποκεντρωμένη ομοσπονδία. Επιστροφή στο σύνταγμα του 60.

Στις 2 Μαΐου 2018 ο Μ. Ακιντζί πρότεινε «να ανακοινωθεί το Πλαίσιο Γκουτέρες ως στρατηγική συμφωνία». Ο Αναστασιάδης διέλυσε τα πάντα παραπέμποντας στο ψευδές, χαλκευμένο από τους

συνεργάτες του, «πλαίσιο της 4ης Ιουλίου». Από τον Κραν Μοντάνα μέχρι την ήττα Ακιντζί (2017-2020). Ή και ανάποδα, από την ήττα Ακιντζί (2020) μέχρι το Κραν Μοντάνα (2017), θα δούμε με σαφή τρόπο τι συνέβη (και) στη σύνοδο στο Κραν Μοντάνα. Ροκάνισμα του πλαισίου Γκουτέρες, αποδόμηση Ακιντζί, αλλά με Τατάρ δδο!

Δεν είναι αρκετή η ακινησία. Εδώ και πέντε χρόνια η ουσία βρίσκεται στη λέξη «οπισθοδρόμηση». Ο συνδυασμός εξελίξεων στη γειτονιά μας, τα λέει σχεδόν όλα. Αλλού διαδηλώσεις, αλλού υπογραφές και αλλού οι σιωπές!

Το Reuters (4/12) μας ενημερώνει πως «οι διαδηλωτές στο Ιράν κάλεσαν για σήμερα σε νέα τριήμερη απεργία αυξάνοντας την πίεση στις αρχές μετά που ο δημόσιος κατήγορος δήλωσε πως η Αστυνομία Ηθών έχει κλείσει». Πιο δίπλα μας. Στο Ισραήλ «περισσότεροι από 200 ισραηλινοί και άραβες διευθυντές σχολείων από το κρατικό σύστημα εκπαίδευσης, με συλλογή υπογραφών αντιτίθενται (όπως μας πληροφορεί η Haaretz 4/12) στο διορισμό του ακροδεξιού, ρατσιστή Avi Maoz's στη θέση του υπουργού παιδείας γιατί οι εξτρεμιστικές θέσεις του διχάζουν και τραυματίζουν τις ευρύτερες ταυτότητες μέσα στην ισραηλική κοινωνία». Τα δύο παραδείγματα δείχνουν πως σε δύσκολες συνθήκες η συμμετοχή, η έκφραση γνώμης,

η κινητοποίηση για να επιτευχθούν σημαντικοί πολιτικοί στόχοι, έχει ειδική βαρύτητα. Βέβαια κάθε λαός έχει (ή δεν έχει) το δικό του τρόπο να πει κάτι. Να ένα από τα θέματα που η δική μας κοινωνία υστερεί χαρακτηριστικά. Η δημόσια δράση έχει συρρικνωθεί, είναι κυρίαρχος ο φόβος πως «κάτι θα πάθεις», αν δεν αρέσεις στην κυβέρνηση-την εκάστοτε. Φτάσαμε σήμερα στο πιο σκληρό αδιέξοδο στο κυπριακό και οι μόνες δημόσιες δράσεις που το αφορούν, είναι T/K!

Η βαθιά εμπεδωμένη αντίληψη ότι το κυπριακό είναι θέμα του εκάστοτε ηγέτη, του εθνικού συμβουλίου ή των μεσολαβητών-όταν υπήρχαν. Άρα αφού είναι έτσι, ας περιμένουμε τις επόμενες ανακοινώσεις-κατά κανόνα χωρίς περιεχόμενο. Η βαθιά εμπεδωμένη αντίληψη ότι κόμματα και συνδικάτα, γενικότερα τα σώματα που συγκροτούν την κοινωνία μας, έχουν ως μόνη αποστολή τις αυξήσεις ή την προστασία των μελών «μας», έχει σημαντικό μερίδιο ευθύνης γιατί μείναμε θεατές στα άλματα προς τα πίσω.

Οι φοιτητικές ενώσεις λ.χ. θεωρούν πως τα ενοίκια ή η βοήθεια προς τους νέους φοιτητές να συμπληρώσουν φόρμες, είναι μέρος της ευθύνης τους, αλλά το κεντρικό ζήτημα, όπως είναι η δημόσια δράση, οι επαφές και οι κοινές δράσεις με T/K ενώσεις, βρίσκεται, κατά κανόνα, στα αζήτητα.

Η ιδιοτέλεια πήρε τα ύψη, το συλλογικό συμφέρον παραμερίστηκε. Το μέλλον το χώρας εγκλωβίζεται στην τυφλή πολιτική που μάς οδηγεί πιο βαθιά στο βάλτο της ακήρυκτης διχοτόμησης. Να όμως γιατί η συμμετοχή, η διεκδίκηση έχει νόημα. Σε συνθήκες δύσκολες, οπισθοδρομικές, στη μάχη για την πρόοδο τίποτε δεν πάει χαμένο. Αλλά μια ατροφική κοινωνία των πολιτών, όπως η κυπριακή, προσφέρει περισσότερο έδαφος στην επιβολή, στην αυθαιρεσία και τον τυχοδιωκτισμό. Αυτό που βλέπουμε σήμερα μιλά από μόνο του: η ήττα της δημόσιας διπλωματίας αφορά ολόκληρο το νησί!

3. Στον φαύλο κύκλο των τεχνασμάτων,13/11/2022

Μετά τη συνάντηση Αναστασιάδη-Μακρόν (10/11) ο πρώτος ανακοίνωσε πως «μόλις οι συνθήκες το επιτρέψουν, να υπάρξει και η ενεργός εμπλοκή της ΕΕ στο κυπριακό». Σε προηγηθείσα ομιλία του (εγκαίνια των γραφείων της Ένωσης Εκτοπισμένων Κοινοτήτων Αμμοχώστου ο Ν. Αναστασιάδης (ΚΥΠΕ, 4/11) εξήγησε πως «η συνάντησή μου με τον Γάλλο Πρόεδρο, Ε. Μακρόν... μια προσπάθεια να εμπλακεί η ΕΕ, μαζί με τα ΗΕ στην επίλυση του Κυπριακού». Ωστόσο, η ΕΕ ήταν μαζί με τον ΟΗΕ σε όλες τις Συνόδους για την

Κύπρος: Γιούνκερ, Τίμμερμανς, Μογκερίνι όταν εκεί. Η προσωπικός απεσταλμένος του Γιούνκερ, Πίτερ βαν Νούφελ, εργαζόταν στην εδώ αποστολή καλών υπηρεσία του ΟΗΕ. Ο Γιούνκερ ανακοίνωσε 3.2δισ ευρώ στήριξη στη λύση, Γενεύη, 1/2017. Στη συνέχεια ο ίδιος επανέφερε την εσχάτως ανακαλυφθείσα άποψή του πως «η Τουρκία παρέμβαινε ώστε να κρατά ζωντανή την ιδέα που καλλιεργήθηκε για πρώτη φορά το 1956 για τη διχοτόμηση». Ωστόσο, από το 1956 ο πλανήτης έγινε άνω κάτω χίλιες φορές. Η κεμαλική Τουρκία έπαιζε με τον Ρ. Ντενκτάς, συνομιλίες χάριν των συνομιλιών. Η διάδοχη κατάσταση, στήριξε σχέδιο λύσης του ΟΗΕ, 4/2004-όπως και ο ίδιος ο Ν Αναστασιάδης. Η Κύπρος ως μέλος της ΕΕ, στις 4/12/2004 ενέκρινε την έναρξη ενταξιακών συνομιλιών Τουρκίας-ΕΕ, 3 Οκτωβρίου 2005. Έτσι και έγινε, η Τουρκία άρχισε ενταξιακές συνομιλίες. Έκτοτε η θετική ψήφος της Κύπρου ισχύει. Έστω, τύποις, η Τουρκία έχει εισιτήριο και με την δική του ψήφο, ενώ μιλούσε για το 1956! Ο Ν. Αναστασιάδης ανέφερε επίσης πως «δυστυχώς, στο Κραν Μοντάνα και ο ΓΓ του ΟΗΕ και όσοι επένδυσαν στην καλή δήθεν βούληση της Τουρκίας απογοητεύτηκαν». Γι' αυτό τρεις μέρες μετά το Κραν Μοντάνα, δημόσια, (συνάντηση των G20) στο Αμβούργο μετά από συνάντηση με τον Τ. Ερτογάν, ο ΓΓ Α. Γκουτέρες επαίνεσε την «ισχυρή στήριξη της Τουρκίας στη διαδικασία»! Αργότερα ο ΓΓ έριξε τις

ευθύνες για το ναυαγιο στους ηγέτες των δύο κοινοτήτων, αδικώντας καταφανώς την έντιμη προσπάθεια του Μ. Ακιντζί!

Μετά από συνάντηση Ν. Δένδια-Ι. Κασουλίδη στην Αθήνα ο πρώτος δήλωσε πως «θα έχω δέκα υπουργικές συναντήσεις και πως σε όλους τους ομολόγους μου εξηγώ ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου όσον αφορά την τουρκική συμπεριφορά παραμένουν εν ισχύ». Ως 4 χρόνια Έλλην υπεξ, 100αδες φορές τα έχει εξηγήσει. Πείθονται; Ένα είναι η πολιτική για τις εντυπώσεις, άλλο η γνώση του πλαισίου και η άσκηση ευρωπαϊκής πολιτικής. Αυτής που αξιοποιώντας την κοινοτική μέθοδο, κάνει ωφέλιμες για ένα κράτος πολιτικές. Ο Επίτροπος Διεύρυνσης Όλιβερ Βαρέλι μάς ενημερώνει από πού ξεκινούμε για να ασκήσουμε επιτυχημένη ευρωπαϊκή πολιτική:

«Είναι απαραίτητο να γίνει κατανοητό ότι η σχέση μεταξύ Άγκυρας και ΕΕ έχει πολύ βαθιές ρίζες. Τα κράτη μέλη της ΕΕ πρέπει να κατανοήσουν ότι η Τουρκία είναι πολύ σημαντικός περιφερειακός παίχτης και πρέπει να την έχουμε στο πλευρό μας» Πηγή: ΑΙ. Brzozowski, Euroactiv.com 17-10- 2022

Η πολιτική του μηδενικού αθροίσματος, καταλήγει σε μακρόσυρτες ήττες-λ.χ. κυρώσεις. Αντίθετα, η μόνη

πολιτική που πέτυχε (1999, 2004) ήταν στηριγμένη στην ορθολογική ανάγνωση του Ευρωπαϊκού πεδίου- κέρδη για εσένα, κέρδη σε περισσότερους του ενός παίκτες. Η μια πολιτική, παρηγορεί το θυμικό των ανθρώπων και κερδίζει πρόσκαιρο το χειροκρότημα. Η άλλη συνιστά ένα ρεαλιστικό project που αλλάζει τη μοίρα τους. Οι κάθε 15 ημέρες συναντήσεις Δένδια-Κασουλίδη συνιστούν την καλύτερη απόδειξη πως απλώς διαχειρίζονται το χρόνο, μέχρι τις εκλογές ενός εκάστου.

Καθώς εξελίσσονται τα πιο πάνω, ο αντιπρόεδρος της Τουρκίας Φουάτ Οκτάι επισκέφθηκε (9/11) τον χώρο ανέγερσης συγκροτήματος κτηρίων ως έδρα για τον Τ/Κ ηγέτη, την Τ/Κ «βουλή», ενός τζαμιού και κήπου στον Άγιο Δομέτιο». Ολοταχώς τα πράγματα στην Τ/Κ κοινότητα αλλάζουν και οι συμβολισμοί φωνάζουν. Τρεις ημέρες πίσω ο ο Τ/Κ ηγέτης Ε. Τατάρ Τ/Κ επισκέφθηκε το Λονδίνο. Δήλωσε: «Μια συμφωνία στην οποία ο τουρκικός στρατός και η Τουρκία θα αποχωρήσουν από την Κύπρο, δεν είναι συμφωνία». Οι θέσεις Τατάρ έχουν διπλή αξία: Από την μια, δείχνουν πως η κασέτα Ντενκτάς γυρίζει ξανά. Από την άλλη, συνιστούν ένα ισχυρό σήμα στην Ε/Κ κοινότητα πως οι συνθήκες δεν μπαίνουν μέσα στο ψυγείο και τις βγάζεις όποτε θέλεις. Ο Μ. Ακιντζί ήταν εκεί 5 χρόνια, εργάστηκε με συνέπεια για όσα θα έκαναν την Κύπρο ένα κανονικό κράτος μέσα στην ΕΕ. «Στο Κραν

Μοντάνα χάθηκε μια ιστορική ευκαιρία», είπε ο ΓΓ του ΟΗΕ. Ο Αναστασιάδης σηκώθηκε και έφυγε στρώνοντας το χαλί σε ένα Τατάρ. Ότι αποδέχθηκε ο Μ. Ακιντζί (συμμετοχή ΕΕ, χάρτης για το εδαφικό με δική του σφραγίδα, θεμελιώδεις ελευθερίες, πρόνοιες για αποχώρηση του τουρκικού στρατού, τερματισμός επεμβατικών δικαιωμάτων (σημείο 2 και 1 του Πλαισίου), έρχεται ο Τατάρ και τα ανατρέπει με τη θέση περί «κυριαρχικής ισότητας».

Οι δυνατότητες πλέον της Τ/Κ κοινότητας να διορθώσει πράγματα γίνονται ολένα και πιο αδύναμες. Η απόφαση Τατάρ όπως τερματιστεί το ευρωπαϊκό πρόγραμμα Imagine στο σκέλος που αφορά συμμετοχή Τ/Κ μαθητών-φοιτητών, λέει σχεδόν τα πάντα. Λιγότερες επαφές με Ε/Κ και ΕΕ, άρα ξανά «μπάρρες» έναντι όσων πραγμάτων δεν συμπλέουν με την γραμμή περί «κυριαρχικής ισότητας». Διανύουμε προεκλογική περίοδο, προφανώς οι ρυθμοί αλλάζουν. Ωστόσο, ένα πολιτικό σύστημα που ενδιαφέρεται να αφήσει κάτι σημαντικό στις επόμενες γενιές, στέκεται με εισηγήσεις για να βγούμε από τα αδιέξοδα. Οι εκλογές δεν είναι χαμένος χρόνος. Είναι ευκαιρία να μιλήσουμε (και) για το τρίγωνο Κυπριακό-ΕΕ-Τ/Κ κοινότητα, να ακούσουμε από υποψήφιους τι έχουν να μάς πουν. Συχνά, αρκετοί από αυτούς κάνουν αναφορές, μιλούν μόνο για να πάνε στο αμέσως επόμενο θέμα...

4. Η μικρότερη Κύπρος, 06/11/2022

«Και άλλαζαν την καθιερωμένη σημασία των λέξεων ώστε να ταιριάζει με τις πράξεις τους», Θουκυδίδης

Ο Ν. Αναστασιάδης δήλωσε στον Insider στις 30/10 πως «θεωρώ ότι παραδίδω μία Κύπρο που είναι σε πολύ καλύτερη κατάσταση από αυτήν που παρέλαβα». Αλλάζει την καθιερωμένη σημασία των λέξεων ώστε να ταιριάζουν με τις πράξεις του. Η Κύπρος έγινε πολύ μικρότερη, έχασε κύρος, επιρροή, έμεινε χωρίς συμμαχίες στη διεθνή αρένα. Ουδείς κατανοεί πως ένας ηγέτης μιας μικρής χώρας μπορεί να χρησιμοποιήσει τόσα τεχνάσματα για να αφήσει τη χώρα του στα δύο. Οι πραγματικοί μας εταίροι (ΕΕ, ΟΗΕ) έσβησαν τις μηχανές, πρώτα γιατί είδαν τον Ε/Κ ηγέτη να σηκώνεται και να φεύγει από τις συνομιλίες, και, ύστερα οι πραγματικοί μας εταίροι είδαν πως εκτροχίαζε τις συνομιλίες για να κατεβάσει από το τρένο τον Ακιντζί. Δεν την άφησε «πολύ καλύτερη». Την άφησε πολύ μικρότερη. Με την ποδηγέτηση των θεσμών, με το διορισμό μονίμως συμφωνούντων. Με την υποχώρηση του κράτους δικαίου με το διορισμό στη Γενική Εισαγγελία δύο τέως υπουργών του. Με τους διορισμούς ερευνητικών επιτροπών με κριτήριο

την υποταγή και την συγκάλυψη-γι' αυτό και η υπόθεση Συνεργατισμός έκλεισε με συνοπτικές διαδικασίες. Γι' αυτό και τα τραπεζικά εγκλήματα έμειναν κλειδωμένα στα συρτάρια. Μοναδική περίπτωση στην κυπριακή ιστορία: πήγε πρόεδρος στο δικαστήριο για να υπερασπιστεί τον τότε Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα, αυτόν που το Ανώτατο Δικαστήριο έστειλε ομόφωνα στη φυλακή!

Δύο ειδικότερα σημεία:

Ο Ν. Αναστασιάδης υποστήριξε πως είναι «αβάσιμοι και κακοήθεις οι ισχυρισμοί για διαφθορά. Πρόκειται για μία ενορχηστρωμένη προσπάθεια μέσα από διαστρέβλωση γεγονότων, ψευδολογιών και ψιθυρολογίας να με απαξιώσουν προσωπικά και να υποσκάψουν το έργο της 10ετούς διακυβέρνησης μας». Ωστόσο, η Έκθεση Νικολάτου λέει ότι το 52% των «χρυσών διαβατηρίων» ήταν παράνομα. Οι εκθέσεις διεθνών οργανισμών δείχνουν την κατηφόρα στους δείκτες διαφθοράς. «Αλλάζει την καθιερωμένη σημασία των λέξεων» για να εμφανιστεί ως «άμωμος»! Δηλώνει επίσης πως «μέχρι την υστάτη θα επιδιώκω την επίλυση του Κυπριακού...με βάση το πλαίσιο Γκουτέρες». Αλλά όταν ο Μ. Ακιντζί πρότεινε να γίνει το Πλαίσιο Γκουτέρες «στρατηγική συμφωνία για τη λύση», απέρριψε την πρόταση, επικαλούμενος χαλκευμένο από τους στενούς του συνεργάτες

έγγραφο! Η Κύπρος που παραδίδει είναι η Κύπρος της παραίτησης. Δίνει καθημερινά την «μάχη» για να κάνει την στασιμότητα, την αναπόφευκτη «λύση».

Μέσα σε αυτό το ζοφερό κλίμα, η παρέμβαση που έκανε ο Μάριο Νάβα, Γενικός Διευθυντής της Διεύθυνσης Στήριξης Διαρθρωτικών Μεταρρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ήταν εξαιρετικά σημαντική (εφ/δα «Κίπρις», 31/10)

Μίλησε με τη γλώσσα της λογικής: «Μια δικοινοτική, διζωνική ομοσπονδία είναι η καλύτερη λύση». Με τη γλώσσα του ρεαλισμού: «Η επιμονή για λύση δύο κρατών είναι ενάντια στις αποφάσεις και τις παραμέτρους του ΟΗΕ και τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας». Με τη γλώσσα της παρακίνησης: «Είναι πολύ ξεκάθαρο ότι οι Τ/Κ και οι Ε/Κ πρέπει οι ίδιοι να κάνουν αποφασιστικά βήματα. Πρέπει να κάνουν βήματα ο ένας προς τον άλλο».

Έχει αρκετά χρόνια να διαβάσουμε μια τόσο περιεκτική, ουσιαστική παρέμβαση. Θυμίζει κάτι από τις καλύτερες στιγμές της ΕΕ σε σχέση με την Κύπρο-Ντελόρ, Γιούνκερ, Φερχόϊγκεν κ.ά. Ειδικότερες αναφορές Μ. Νάβα: «Ο μόνος τρόπος για να σταθούν στα πόδια τους οι Τ/Κ και να πλησιάσουν τα πρότυπα της ΕΕ είναι μια περιεκτική λύση στο νησί, η οποία θα ωφελήσει τους Τ/Κ, καθώς θα απολαμβάνουν το

καθεστώς πλήρους μέλους της ΕΕ. Για την Τ/Κ κοινότητα υπάρχει ένα πρόγραμμα βοήθειας συνολικού ύψους 240 εκ. ευρώ για την επταετία 2021-27. Μέχρι σήμερα έχουν δαπανηθεί 656 εκ. ευρώ για την Τ/Κ κοινότητα, κάτι το οποίο αποφασίστηκε ομόφωνα». Μίλησε με όρους στρατηγικής για το ενεργειακό: «Στο θέμα του ηλεκτρισμού η Κύπρος έχει μεγάλο δυναμικό, αρκεί να στρέψει τα βλέμματα προς τον ουρανό. Η ιδέα είναι για εγκατάσταση δικοινοτικού φωτοβολταϊκού σταθμού παραγωγής ενέργειας στην πράσινη γραμμή, με δυνατότητα 30-50 MW». Το θέμα του Κανονισμού της ΠΓ απασχολεί πολλούς Κυπρίους. Δήλωσε πως είναι «θετική η αύξηση του εμπορίου μέσω της Πράσινης Γραμμής. Ειδικά για το θέμα των καυσίμων δεν προνοείται κάποιος μηχανισμός ελέγχου από τον Κανονισμό της ΠΓ. Δεν υπάρχει κάποια πρόνοια που να εμποδίζει όσους περνούν για να γεμίσουν τα ντεπόζιτα τους». Στο τέλος απευθύνηθηκε σε όλους τους κυπρίους: «Υπάρχει ένα θέμα που είναι ξεκάθαρο. Και αυτό είναι πως ο στόχος του προγράμματος οικονομικής βοήθειας που παρέχει η ΕΕ, είναι η επίτευξη συνολικής λύσης στην Κύπρο».

Ο Μ. Νάβα μιλά απλά και καθαρά. Θέτει τα μείζονα ζητήματα επί τάπητος, τα πλαίσια, τις προϋποθέσεις και τα στοιχεία για την άσκηση πολιτικής με «σφραγίδα ΕΕ». Τα λέει ο Νάβα για να ακούσουν οι

πολίτες, πως εφόσον υπάρχει η θέληση, οι λύσεις είναι εφικτές με αξιοποίηση του κοινοτικού τρόπου λειτουργίας. Αλλά, αντί να προσέξουμε τον Μ. Νάβα, περί άλλων τυρβάζουμε. Αντί να κτίσουμε πάνω σε μια θετική δραση, όπως προτείνει ο Μ. Νάβα, τσακωνόμαστε κάθε τόσο με τον κάθε απεσταλμένο του ΟΗΕ. Η αλαζονία, η δημαγωγία και η υποκρισία έχουν οδηγήσει την αξιοπιστία της Ε/Κ ηγεσίας στον πάτο. Ο ΟΗΕ το συζητά και όχι στον πολύ μακρινό ορίζοντα οι ειρηνευτικές δυνάμεις του θα περιοριστούν στο ελάχιστο. Μια «παγωμένη διένεξη» δεν θα δικαιολογεί δυνάμεις που σταθμεύουν στη νήσο από το 1964. Η Κύπρος ήδη πληρώνει το ακριβό τίμημα της ακρισίας.

5.Στροφές με ημερομηνία λήξης, 16/10/2022

Η fake πολιτική έχει κοντά ποδάρια. Από τη μια, της μιας ημέρας πανηγύρια Αναστασιάδη για την άρση του εμπάρκο στην πώληση αμερικάνικων όπλων στην Κύπρο. Από την άλλη, το σύστημα χειραγώγησης των ειδήσεων από Μητσοτάκη στην Ελλάδα, μιλά ακόμα για τον «εκνευρισμό» της Τουρκίας από την ομιλία Μητσοτάκη στο Κογκρέσο. Μαζί μιλούν για τεράστια εμπόδια που θέτουν οι τροπολογίες Μενέντεζ για την αγορά των αμερικάνικων F16 από την Τουρκία.

Στις 12/10 μάθαμε πως «εκτός του νομοσχεδίου της Γερουσίας για τον αμυντικό προϋπολογισμό των ΗΠΑ (NDAA) τέθηκαν οι τροπολογίες που επέβαλαν προϋποθέσεις στην Τουρκία για την αναβάθμιση των F-16. Η αναίρεση των εν λόγω τροπολογιών έγινε εξαιτίας της απόφασης να αφαιρεθούν όλες οι τροπολογίες που δεν είχαν εξασφαλίσει ευρεία συναίνεση», (Πηγή: ΑΠΕ). Ειδικότερα «οι δύο προϋποθέσεις που υπέβαλε ο Γερουσιαστής Μενέντεζ για τον εκσυγχρονισμό των F16 αφορούσαν, πρώτο, την μη χρησιμοποίησή τους σε παραβιάσεις του ελληνικού ενάεριου χώρου και, δεύτερο, η πώλησή τους να υπηρετεί τα συμφέροντα των ΗΠΑ» (πηγή: «Χουρριέτ»)

Η Τουρκία ζήτησε να αγοράσει 40 F16 και να εκσυγχρονίσει 80 αεροπλάνα. Η άρση των τροπολογιών Μενέντεζ σημειώθηκε στη σκιά της δήλωσης Ερτογάν ότι η Τουρκία «μπορεί να απευθυνθεί σε άλλες χώρες, όπως η Ρωσία, αν η ΗΠΑ δεν ολοκληρώσουν την παράδοση του F-16 fighter jets».

Δεν έχει σημασία αν ακυρωθούν οι όροι Μενέντεζ αύριο ή σε δύο μήνες, ούτε βέβαια τι δηλώνει μόνος του. Η αμερικάνικη πολεμική βιομηχανία δεν θα πετάξει τα τρελά δις που θα πάρει από την Άγκυρα επειδή ο Μενέντεζ ως λομπίστας υπόσχεται

πράγματα. Οι ΗΠΑ μετά από ισχυρά διαβήματα της Άγκυρας ότι εσχάτως γέρνει προς Ελλάδα (Αλεξανδρούπολη, Σούδα), επαναφέρει την ισορροπία συμφερόντων στο τρίγωνο ΗΠΑ-Ελλάδα-Τουρκία, ενισχύοντας την τουρκική πολεμική αεροπορία. Παλαιότερα η ισορροπία ονομαζόταν «βοήθεια 7 προς 10»

Η κυπριακή διάσταση: Κανένας Μενέντεζ, καμμία άρση, κανένα «χαστούκι» δεν θα ανατρέψει την παγιωμένη εδώ και 70 χρόνια στρατηγική σχέση ΗΠΑ-Τουρκίας. Προβλήματα υπάρχουν, αλλά είναι διαχειρίσιμα. Η Κύπρος δεν μπορεί να στήσει «άξονες» με καμμία χώρα-απόδειξη η τύχη που είχαν οι περίφημες 3μερείς. Η Κύπρος μπορεί να καταφέρει πολλά-είχε την τύχη για πρώτη φορά στην ιστορία της να γίνει μέλος μιας ευρύτερης Πολιτικής και Οικονομικής Κοινότητας. Αντί να παίξει το χαρτί που διαθέτει, κοροϊδεύει το χρόνο και τους πολίτες της με «χαστούκια» και fake στροφές.

Ακόμα μία από τις πολλές στροφές. Σε ομιλία του στην αντικατοχική εκδήλωση των Μορφιτών (7/10) ο Ν. Αναστασιάδης έδωσε ρεσιτάλ ανευθυνότητας: «Όσο η διεθνής κοινότητα, όσο η ΕΕ -και τα λέω ευθαρσώς- εθελοτυφλούν, αποδέχονται ή ανέχονται την τουρκική συμπεριφορά...». Βέβαια, δεν εθελοτυφλούν. Κατέβαλαν προσπάθειες για επίλυση και στο παρά ένα

της λύσης, κάποιος σηκώθηκε και έφυγε. Αλλά γιατί ασκεί κριτική «στη διεθνή κοινότητα»; Μάς χρωστά κάτι; Αλλά γιατί ασκεί κριτική στην ΕΕ; Σε δέχθηκε ως μέλος με άλυτο το κυπριακό, για να διευκολύνει τη λύση, ήταν εκεί σε όλες τις συνόδους για την Κύπρο. Κάποιος σηκώθηκε και έφυγε. Συνέχισε ως εξής: «Τα ψηφίσματα είναι σαφή ότι τα τουρκικά στρατεύματα πρέπει να αποσυρθούν. Αυτή ήταν η ρητή διάταξη του ψηφίσματος των ΗΕ». Γνωρίζει, βέβαια, τη σημασία των ψηφισμάτων-όπως και ένα παιδί στο δημοτικό. Γιατί όμως τα λέει; Για να βάλει τον εαυτό του στη γραμμή «εγώ έν τζαι, αυτοί ευθύνονται»! Ο Ν. Αναστασιάδης ανέφερε επίσης πως «η μη υλοποίηση όσων είχαν συμφωνηθεί στο Βερολίνο στις 25 Νοεμβρίου, ήταν πώς να αναλωθεί άγονος ο χρόνος, προκειμένου να εξοστρακιστεί ο κ. Ακιντζί, να έρθει ο σημερινός εγκάθετος, ο οποίος υλοποιεί κατά γράμμα τις εντολές της Τουρκίας». Αυτή η προσέγγιση συνιστά ανάποδη λογική, καθώς παραγνωρίζει το γεγονός ότι ο ίδιος απέρριψε την πρόταση Ακιντζί ώστε «να γίνει το πλαίσιο Γκουτέρες στρατηγική συμφωνία για τη λύση» που έγινε στις 2 Μαΐου 2018. Μετά κάνει άλμα στο Βερολίνο ενάμισυ χρόνο μετά (25 Νοεμβρίου 2019) για να «εξοστρακισθεί» το γεγονός ότι ενδιάμεσα οργάνωσε την πολιτική εξόντωση Ακιντζί με τον εκτροχιασμό του Πλαισίου Γκουτέρες, (δύο Πλαίσια Γκουτέρες, ιδεοθύελλα για δύο κράτη, αποκεντρωμένη κλπ), ανοίγοντας έτσι το δρόμο στον γνωστό Τατάρ.

Θέλησε επίσης να υπενθυμίσει «ότι ο ΓΓ στις 4 Ιουλίου 2017 είπε ότι βασική προϋπόθεση λύσης είναι η κατάργηση του αναχρονιστικού συστήματος των εγγυήσεων». Καμμία 4η Ιουλίου δεν υπάρχει για τον ΟΗΕ. Ιδού η δήλωση που διάβασε ο ΓΓ στο Βερολίνο στο κοινό ανακοινωθέν Γκουτέρες-Αναστασιάδη-Ακιντζί στις 25 Νοεμβρίου 2019: «Ο Ε/Κ ηγέτης και ο Τ/Κ ηγέτης επιβεβαίωσαν τη δέσμευσή τους στο πλαίσιο των έξι σημείων που υπέβαλα στις 30 Ιουνίου 2017 με στόχο την επίτευξη στρατηγικής συμφωνίας που θα ανοίξει το δρόμο για μια συνολική διευθέτηση».

Ο Ν. Αναστασιάδης γνωρίζει πολύ καλά τι αφήνει πίσω του. Δεν του ξέφυγε η πολιτική για τη διάλυση του διαπραγματευτικού τοπίου με τον εκτροχιασμό του Πλαισίου Γκουτέρες, ούτε η στροφή στα δύο κράτη. Ότι αφήνει πίσω του ήταν προϊόν επιλογής-2017/20. Τώρα παριστάνει ότι «αγωνιά». Πήγε σε δύο δεξιώσεις για να πει μια κουβέντα με τον Ερτογάν για να πωλήσει στην Ε/Κ κοινή γνώμη «εθιμοτυπική, φιλική συνάντηση» (Μαδρίτη) και «σύντομη συνομιλία» (Πράγα). Εμφανίζει ανύπαρκτες συνομιλίες στους Κυπρίους, παριστάνοντας ότι θέλει «επιστροφή στις προσπάθειες για λύση του Κυπριακού». Αν πράγματι ήθελε δεν θα διέλυε στο Κραν Μοντάνα την ομοσπονδιακή βάση, όπως την οριοθέτησε με έναν στιβαρό τρόπο ο ΓΓ Α. Γκουτέρες...

6. Με χαστούκια και Νόμπελ...09/10/2022

Με τον τίτλο «Απανωτά τα χαστούκια στον νταή Ερντογάν- Κύπρος στο πρόγραμμα «State Partnership» ρεπορτάζ στην εφ/δα «Πολίτης» σημειώνει (3/10) πως «μετά την άρση του εμπάργκο όπλων...το αμερικανικό Πεντάγωνο ανακοίνωσε την 1η/10 την έναρξη στρατιωτικής συνεργασίας με την Εθνική Φρουρά της πολιτείας Νιου Τζέρσεϋ- ένταξη της ΚΔ στο πρόγραμμα «κρατικής εταιρικής σχέσης». Την ίδια μέρα η Τουρκία δέχθηκε και διάφορα άλλα χαστούκια:

Χαστούκι 1: Συμφωνία Τουρκίας και Λιβύης, δύο μνημόνια για υδρογονάνθρακες και ένα πρωτόκολλο. Ο Μ. Τσαβούσογλου στο twitter: «Η συμφωνία για τους υδρογονάνθρακες που έχουμε υπογραψει στοχεύει στη συνεργασία ανάμεσα σε τουρκικές και λιβυκές εταιρίες για γεωτρήσεις τόσο στη στεριά όσο και στη θάλασσα, πάνω σε αμοιβαίως επωφελή (win win) βάση»

Χαστούκι 2. Ο κορυφαίος σύμβουλος του Τ. Ερντογάν για την εξωτερική πολιτική İbrahim Kalin είχε συνάντηση στην Κ/πολη με τον Σύμβουλο Εθνικής Ασφάλειας των ΗΠΑ Jake Sullivan. Δύο πρόσωπα με

τεράστια επιρροή στο εσωτερικό σύστημα διοίκησης Μπάιντεν και Ερτογάν. Θέματα: ΝΑΤΟ, Σουηδία, Φινλαδία, Ουκρανία, Νότιος Καύκασος, ένταση στις Ελληνοτουρκικές σχέσεις (πηγή «Χουρριέτ»)

Χαστούκι 3: Ο ισραηλινός πρωθυπουργός Γ. Λαπίντ ενέκρινε το διορισμό της Irit Lillian ως «νέας πρέσβειρας στην Τουρκία». Ο Γ. Λαπίντ έγραψε στο Twitter πως «η κίνηση είναι ένα ακόμα σημαντικό βήμα για την αποκατάσταση των σχέσεων μας με την Τουρκία». (πηγή «Χααρέτζ»)

Τα κυπριακά χαστούκια παράγονται σε 3 μορφές:

Με παρασιώπηση σε ότι δεν μάς αρέσει ή δεν υπακούει στις επινοήσεις μας

Με εξοβελισμό κάθε εξέλιξης που δείχνει ότι η Τουρκία συνιστά έναν παίκτη με επιρροή σε διάφορες περιοχές (λ.χ. Ουκρανία, Ν. Καύκασος, Μ. Ανατολή)

Με υπερδιόγκωση, ή και παρατεταμένη προβολή, κάθε πραγματικής δυσκολίας στις αμερικανοτουρκικές σχέσεις. Προβολή τους με τη λέξη «χαστούκι» ή εναλλακτικά με τη λέξη «Μενέντεζ».

Αντί να δούμε τα πραγματικά δεδομένα και μέσα σε αυτά να προγραμματίσουμε το δικό μας ρόλο, κατασκευάζουμε μιαν εικονική πραγματικότητα και κολυμπούμε σε αυτήν. Μέσα σε αυτήν την κατάσταση πραγμάτων, ο Τ/Κ ηγέτης Ε. Τατάρ πάει ένα βήμα

ακόμα πιο μακριά. Ανακοινώνει «συναυλία στο Βαρώσι στη δεύτερη επέτειος του ανοίγματος της πόλης. Το Βαρώσι, με δύο υπέροχες παραλίες, πλέον δεν είναι «πόλη φάντασμα», είναι μια πόλη μουσείο», («Χουρριέτ», 4-10). Ιδιαίτερα σκληρές δηλώσεις, όμως από κάποιον Τ/Κ πολιτικό που όλοι στη νήσο γνώριζαν προ πολλού τις απόψεις του. Αν η Ε/Κ ηγεσία ήθελε, μπορούσε να αποτρέψει την εκλογή του στηρίζοντας το Πλαίσιο Γκουτέρες και έτσι την επανεκλογή Ακιντζί. Αλλά έκανε τα αντίθετα. Ε. Τατάρ, ένας θιασώτης της μη λύσης, που τώρα δηλώνει πως «περιμέναμε 47 χρόνια να υπάρξει συμφωνία. Δεν υπήρξε, οι Ε/Κ εγκατέλειψαν τις προσπάθειες». Αυτό είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής Αναστασιάδη και της ομάδας γύρω του, η οποία στήριζε, συμφωνούσε και σιωπούσε: να αντλεί τώρα κουβέντες μέχρι και ο Τατάρ! Η κυβέρνηση στο πρώτο άνοιγμα του Βαρωσιού ανακοίνωσε προσφυγή στο ΣΑ, κίνηση για 4η Διακρατική, αναφορές στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Τίποτε από τα πιο πάνω δεν έκανε.

Υπάρχει άλλος δρόμος πέρα από τα γνωστά και τα αδιέξοδα; Να ένας διαφορετικός δρόμος: στις 29/9 μίλησε στη Λευκωσία ο πρώην Πρόεδρος της Κολομβίας Χουάν Μανουέλ Σάντος, Cyprus Forum. Η ομιλία Σάντος έχει βαρύτητα-συνέπεσε με την επέτειο της Κυπριακής Ανεξαρτησίας και προσφέρει μια ευκαιρία για έναν ευρύτερο προβληματισμό.

Μερικά στοιχεία που προηγήθηκαν της ομιλίας Σάντος: Πόλεμος στην Κολομβία ανάμεσα στις κυβερνητικές δυνάμεις και το ανταρτικό κίνημα FARC που διάρκεσε πάνω από 50 χρόνια, με 220 χιλιάδες νεκρούς, επτά εκατομύρια εκτοπισθέντες. Τέλος στις μάχες το 2016. Διαπραγματεύσεις ειρήνης για 4 χρόνια. Ο Σάντος στη Λευκωσία. Τα σημαντικότερα σημεία της σκέψης του:

«Πήρα την ιδέα για το πρότζεκτ, από τη Νότια Αφρική και η συμβολή του στην επίτευξη της ειρήνης στη χώρα ήταν σημαντική. Με συμβούλευσε ο Νέλσον Μαντέλα, μού είπε πόσο χρήσιμο ήταν γι' αυτόν, να συγκεντρώσουμε ανθρώπους από διαφορετική προέλευση και να κάνουμε αυτή την άσκηση».

«Το πιο σημαντικό, για έναν ηγέτη είναι να έχει ενσυναίσθηση. Να βάζεις τον εαυτό σου στη θέση των άλλων. Αυτό θα βοηθήσει να γεφυρωθούν οι διαφορές». «Πρέπει να είστε πειστικοί ότι η λύση θα είναι καλύτερη για όλους, ότι όλοι θα επωφεληθούν αν συμφωνήσουμε. Οι πολίτες, οι επιχειρηματίες, οι πολιτικοί, έχουν διαφορετικούς λόγους, αλλά όλοι θα ωφεληθούν και αυτό θα οδηγήσει σε συναίνεση».

«Είμαι πεπεισμένος ότι όλες οι συγκρούσεις μπορούν να λυθούν. Χρειάζεται πολιτική θέληση και να δημιουργηθούν οι συνθήκες ενός επιτυχούς διαλόγου που θα οδηγήσει σε συναίνεση».

«Για να κλείσουν οι πληγές θέλει πολύ χρόνο, υπομονή και επιμονή». «Η αλήθεια είναι θεμελιώδης σε αυτή τη διαδικασία, ακόμα και αν πληγώνει πολλές φορές. Γι' αυτό τόνισε ότι είναι εξαιρετικά σημαντική μία Επιτροπή Αλήθειας. Στην Κολομβία, με την Επιτροπή Αλήθειας, πολλοί άσκησαν κριτική, αλλά βοήθησε στη συμφιλίωση και την οικοδόμηση της ειρήνης». Υπογράμμισε «τη σημασία στην επικοινωνία, επισημαίνοντας «τον κίνδυνο της πόλωσης μέσα από τα κοινωνικά δίκτυα, τις ψευδείς ειδήσεις και τη χειραγώγηση από τα ΜΜΕ».

Ο Χ.Μ. Σάντος υπογράμμισε πως «ήταν «πεπεισμένος ότι όλες οι συγκρούσεις μπορούν να λυθούν». Λόγια που πηγάζουν από την εμπειρία που κατέκτησε μέσα από την εφαρμογή της πολιτικής για την ειρήνευση στη χώρα του. Ο Πρόεδρος Χουάν Μανουέλ Σάντος πήρε το Νομπέλ Ειρήνης για το 2016...

Η ομιλία Σάντος:

<https://www.brief.com.cy/.../cyprus-forum-h-empeiria-tis...>

7. Όταν η φόρμουλα ξεθωριάζει...02/10/2022

Όλες οι παθογένειες της Ε/Κ μικροπολιτικής σε μια ομιλία. Η τελευταία ομιλία Ν. Αναστασιάδη στη ΓΣ του ΟΗΕ στις 23/9. Γενικολογίες, καταγγελτική ρητορεία, εσωτερική κατανάλωση. Ο Ν. Αναστασιάδης δήλωσε πως «για χάρη της ιστορίας να παραθέσω κάποιες αλήθειες που οδηγούν σε σταδιακή απώλεια της αξιοπιστίας του ΟΗΕ». Ωστόσο, για χάρη της ιστορίας σημειώνω ότι ο πρόεδρος γνώριζε ευθύς εξαρχής πολύ καλά ποιος ήταν ο ΟΗΕ και ποια τα όριά του. Με αυτόν τον ΟΗΕ μπορούσε να λύσει το κυπριακό και για το αποφύγει σηκώθηκε και έφυγε από τις Συνόδους για την Κύπρο 2 φορές-Μον Πελεράν, Κραν Μοντάνα. Είπε επίσης πως «γνωρίζω ότι μπορεί να θεωρηθώ ως ένας ρομαντικός ιδεολόγος, παρά τη λήψη τολμηρών, αλλά αναγκαίων αποφάσεων για τον εκσυγχρονισμό του ΟΗΕ». Όχι, δεν νομίζω να κινδυνεύει. Δεν νομίζω να υπάρχει κανένας στον πλανήτη που θα μπορούσε να τον θεωρήσει έτσι. Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ανέφερε πως «δυστυχώς, αυτός ήταν ο μακροχρόνιος στόχος της Τουρκίας, από το 1956». Αλλά, τότε, γιατί ο ίδιος έκανε συνομιλίες για επίλυση; Τότε γιατί ο ίδιος στήριξε προηγούμενο σχέδιο λύσης του ΟΗΕ, αφού η Τουρκία είχε άλλο στόχο από το 1956; Το βασικό ερώτημα: από πότε ο Ν Αναστασιάδης ανακάλυψε τις ανοησίες περί Νιχάτ Ερίμ; Ο Ν. Αναστασιάδης επέμενε ότι «ο λόγος της ανεπιτυχούς έκβασης των συνομιλιών στο Κραν Μοντάνα ήταν η επιμονή της Τουρκίας στη διατήρηση της αναχρονιστικής Συνθήκης Εγγυήσεων,

του δικαιώματος επέμβασης και της μόνιμης παρουσίας στρατευμάτων». Ο Α. Γκουτέρες διαψεύδει τον Ν. Αναστασιάδη μέσω Έιντε: «Από τις διάφορες διμερείς επαφές είδαμε τη δυνατότητα να φτάσουμε σε ένα συνολικό πακέτο με πολλά στοιχεία σε αυτό, ένα από τα οποία θα ήταν το τέλος των εγγυήσεων», (πηγή, ΚΥΠΕ, 22/7/2017)

Σημείωσε επίσης πως «η Τουρκία τον Απρίλιο 2021, παρουσίασε τη θέση της για λύση δύο κρατών». Αυτή είναι μια σωστή επισήμανση, μόνο που προηγήθηκε η δική του στροφή στα «δύο κράτη», οι δύο συναντήσεις του ιδίου με τον Τσαβούσογλου και η «ιδεοθύελλα» επί του ιδίου θέματος, επίσης.

Μετά την τελευταία ομιλία Αναστασιάδη, μπορούμε να δούμε τη σούμα. Τι παραδίδει στο τέλος της θητείας του; Ποιος είναι ο συνολικός απολογισμός της πολιτικής του; Τα δεδομένα μιλούν από μόνα τους:

Α. Το κυπριακό βρίσκεται εκτός διεθνούς ατζέντας-οι βασικοί παίκτες (ΟΗΕ, ΕΕ) το θεωρούν «παγωμένη διένεξη»-εκτός και εάν οι κάλπες το 2023 αποφασίσουν διαφορετικά. Επειδή ο Ν. Αναστασιάδης γνωρίζει τι ακριβώς παραδίδει, κάνει ότι μπορεί για να ρίξει στάχτη στα μάτια των πολιτών. Δήλωσε πως «αυτό που ο ΓΓ έχει αφήσει να νοηθεί και μάλλον ήταν ξεκάθαρος, έδωσε οδηγίες ώστε η βοηθός ΓΓ κα

Ρόζμαρι ντι Κάρλο επισκεφθεί το Φθινόπωρο την Κύπρο για μια διερευνητική αποστολή» (23/9). Το ζήτημα είναι τι ακριβώς θα διερευνήσει!

Β. Θεαματική αλλαγή στάσης στο Συμβούλιο της Ευρώπης (ΣτΕ) γύρω από την υπόθεση Τιτίνας Λοϊζίδου. Το 2003 η μεγάλη νομική και πολιτική νίκη-η τρίτη σημαντικότερη νίκη μετά την ένταξη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη. Η Επιτροπή Υπουργών αναγνωρίζοντας το δικαίωμα στην περιουσία, υποχρέωσε την Τουρκία να πληρώσει αποζημιώσεις. Στις 22/9/22 το ίδιο ΣτΕ αποφάσισε να τερματίσει τη διαδικασία επιτήρησης και επίβλεψης στην εφαρμογή της απόφασης του ΕΔΑΔ. Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας ήταν:

25 ψήφοι υπέρ του τερματισμού της διαδικασίας από Αλβανία, Ολλανδία, Μαυροβούνιο, Πολωνία, Λετονία, Ιταλία, Ισπανία, Τουρκία, Ελβετία, Δανία, Ηνωμένο Βασίλειο, Γερμανία, Αζερμπαϊτζάν, Λίχτεσταϊν, Σουηδία, Ισλανδία, Εσθονία, Νορβηγία, Λιθουανία, Βέλγιο, Φινλανδία, Βόρεια Μακεδονία, Κροατία, Τσεχία, Πορτογαλία

16 αποχές από Ρουμανία, Μάλτα, Σλοβενία, Ανδόρρα, Αυστρία, Λουξεμβούργο, Ουκρανία, Μονακό, Ουγγαρία, Ιρλανδία, Μολδαβία, Γεωργία, Σαν Μαρίνο, Βοσνία Ερζεγοβίνη, Σλοβακία, Γαλλία

5 ψήφοι κατά του τερματισμού από Κύπρο, Ελλάδα, Σερβία, Βουλγαρία, Αρμενία

(Πηγή, «Καθημερινή» 23/9)

Γ. Μέσα σε έναν αλληλεξαρτωμένο κόσμο, έχει μεγάλη σημασία η αξιοπιστία και η εγκυρότητα μιας ηγεσίας. Επιπρόσθετα, αγνοούμε τις ικανότητες και τα συμφέροντα των άλλων. Οι 5 ψήφοι δείχνουν πως η τακτική της στρουθοκαμήλου κάποια στιγμή αξιολογείται. Η κούζα πάει πολλές φορές στη βρύση. Κάποια στιγμή θα έσπαζε. Η Κύπρος, κράτος-μέλος με ΕΕ με 5 ψήφους στο ΣτΕ!

Η συνέχεια στη Λευκωσία. Ο Ειδικός Αντιπρόσωπος του ΓΓ του ΟΗΕ στην Κύπρο, Κόλιν Στιούαρτ μίλησε (29/9) την γλώσσα της πραγματικότητας. Είπε πως «είμαι εξαιρετικά ανήσυχος ότι η επιλογή μιας αμοιβαία συμφωνημένης διευθέτησης του προβλήματος– με άλλα λόγια μια φόρμουλα για επανένωση του νησιού αποδεκτή και στις δύο πλευρές – ξεθωριάζει και δεν θα είναι διαθέσιμη για πολύ ακόμα».

Οι εξαιρετικά σοβαρές αυτές επισημάνεις δεν απέκτησαν θέση στο δημόσιο διάλογο. Άλλοι καιροί, άλλες προτεραιότητες, προέχουν οι συσπειρώσεις.

Μιλώντας στο Cyprus Forum ο Κόλιν Στιούαρτ σημείωσε, επίσης, πως «μεγαλύτερη εξάρτηση του βορρά από την Τουρκία, ειδικά οικονομική, σημαίνει απαραίτητα λιγότερη αλληλεξάρτηση μεταξύ των δυο

πλευρών στο νησί. Και η αλληλεξάρτηση είναι η συγκολλητική ύλη που μπορεί να κρατήσει το νησί μαζί. Εάν συνεχιστούν οι υφιστάμενες τάσεις, η ιδέα μιας αμοιβαία συμφωνημένης λύσης θα καταστεί σύντομα μη βιώσιμη». Ο Κ. Στιούαρτ άνοιξε θέματα: εξάρτηση, αλληλεξάρτηση, συγκολλητική ύλη, το νησί μαζί, υφιστάμενες τάσεις. Αυτά τα θέματα κανονικά οι Ε/Κ πολιτικοί έπρεπε πρώτοι, και από καιρό, να είχαν συζητήσει και επεξεργαστεί. Αλλά, πρώτοι στα «μικρά» (Δένεια), σιωπηλοί στα «μεγάλα» (εξάρτηση, αλληλεξάρτηση). Αγέρωχοι στις εξαγγελίες (άρση του εμπάρκο), απόντες και σιωπηλοί στα μεγάλα και τα σημαντικά (μη συνομιλίες για 5 χρόνια, κυπριακό εκτός διεθνούς ατζέντας, «ξεθωριάζει μια φόρμουλα για επανένωση του νησιού αποδεκτή και στις δύο πλευρές»)!

8. Μωσαϊκό για δύο ελέφαντες, 25/09/2022

Κάθε απόφαση που περιπλέκει το κυπριακό, βρίσκει απήχηση σε όλες εκείνες τις δυνάμεις που το πήραν στον πάτο! Το αμερικάνικο ΥΠΕΞ ήρε το εμπάρκο όπλων στην Κύπρο, όπως το εφάρμοσαν οι ΗΠΑ από το 1987. Ο Ν. Αναστασιάδης έγραψε «ότι σηματοδοτεί μία απόφαση ορόσημο». Το ΥΠΕΞ Κύπρου είδε την απόφαση «ως αναπόσπαστο μέρος του μωσαϊκού περιφερειακής σταθερότητας».

Το ερώτημα: υπάρχουν χρήματα στα ταμεία του ΥΠΑΜ για αγορές όπλων; Υπάρχουν όσα για να συντηρείται ένα πεπαλαιωμένο σύστημα, εδώ και αρκετά χρόνια.

Τι μπορεί να αγοράσει η Κύπρος από τις ΗΠΑ ώστε, από τη μια, να ενισχυθεί έναντι της Τουρκίας και, από την άλλη, να μην επέλθει δημοσιονομικός εκτροχιασμός -και γυρίσουμε ξανά στα γνωστά; Οι ΗΠΑ «παίζουν» με Κύπρο (άρση εμπάργκο) και Ελλάδα (ενίσχυση ΝΑΤΟϊκών υποδομών, Σούδα, Αλεξανδρούπολη) για να αποδοκιμάσουν πτυχές από την πολυπράγμονα εσχάτως τουρκική εξωτερική πολιτική. Ναι, αλλά τι κερδίζει από αυτό η Κύπρος; Έχει αυτό απήχηση στις Βρυξέλλες; Βελτιώνει τη θέση της στη διεθνή κοινότητα; Φέρνει τις συνομιλίες πιο κοντά; Από τη μια ενισχύεται η κατανάλωση ρητορίας γύρω από της άρση του εμπάργκο από τον Αναστασιάδη. Από την άλλη ενισχύεται η περισσότερη αυτονόμηση της Τουρκίας από τις ΗΠΑ. Κάθε αυτονόμηση, την πληρώνει ο αδύναμος κρίκος. Το ΥΠΕΞ μίλησε για «μωσαϊκό περιφερειακής σταθερότητας». Ο Θουκυδίδης είδε πως «άλλαζαν την καθιερωμένη σημασία των λέξεων, ώστε να ταιριάζει με τις πράξεις τους».

Δύο ελέφαντες παίζουν μάππαν. Το γρασίδι χρειάζεται να έχει σοφίαν. Η «Μιλλιέτ» (20/9) γράφει για

απευθείας συνδεσιμότητα μεταξύ Ρωσίας και αεροδρομίου της Τύμπου στην κατεχόμενη Κύπρο.

Εξηγεί: «απάντηση της Μόσχας στην άρση του Αμερικανικού εμπάργκο όπλων στην Κύπρο».

Προσθέτει: «Πρώτη πτήση στα εγκαίνια του νέου αεροδρομίου στις 15 Νοεμβρίου με την συμμετοχή Ερτογάν». Η πρεσβεία της Ρωσίας στη Λευκωσία διαψεύδει την είδηση- «δεν διεξήγε ποτέ κανενός είδους συνομιλίες σχετικά με το θέμα αυτό».

Κυβερνητικές πηγές δήλωσαν στον «Φιλελεύθερο» ότι «το δημοσίευμα της Μιλιέτ φαίνεται να μην έχει σχέση με την πραγματικότητα». Ο Ερχάν Αρικλί, αρμόδιος για τις μεταφορές και συγκοινωνίες στο ψευδοκράτος, μάλλον είναι πιο κοντά στα υπό εξέλιξη γεγονότα. Μίλησε για αίτηση ιδιωτικής εταιρείας για να πραγματοποιήσει πτήση στις 15 Νοεμβρίου. «Εξετάζουμε την αίτηση», συμπλήρωσε.

Την ίδια μέρα ο υπουργός Ενέργειας της Τουρκίας, Φατίχ Ντονμέζ, μίλησε νέα «έξοδο» του ερευνητικού πλοίου «Ορούτς Ρέις», χωρίς να διευκρινίζει τον τόπο των ερευνών αυτών. Το γεωτρύπανο «Αμπντουλχαμίντ Χαν» ίσως, να κινείται από τον κόλπο ανοικτά της Αττάλειας, ολοένα και πιο κοντά στην «ΑΟΖ μας», ως μια «απάντηση» της Άγκυρας σε όψεις της συγκυρίας.

Για να αρθεί το εμπάργκο όπλων από τις ΗΠΑ, η Κύπρος έδωσε ότι ήθελε ο Μενέντεζ-κυρίως απαγόρευση

ελλιμενισμού ρωσικών πλοίων σε κυπριακά λιμάνια. Μια χώρα ωστόσο, με τις ιδιομορφίες της νήσου (κατοχή, επίλυση) οφείλει,

πρώτο, να τηρεί τις δεσμεύσεις της ως κράτος- μέλος της ΕΕ,

δεύτερο, να παρακολουθεί τις εξελίξεις στις σχέσεις ΗΠΑ-Ρωσίας για να μπορεί να κάνει επωφελείς για την ίδια λεπτούς χειρισμούς.

τρίτο, στο θέμα λ.χ. του ελλιμενισμού, έδειξε ότι η Λευκωσία δεν μπορεί να δει τις λεπτές αποχρώσεις. Τις αγνόησε ή τις υποτίμησε. Όπως συνήθως συμβαίνει, οι ελέφαντες έχουν τον δικό τους κωδικό. Σήμερα ο ένας ελέφαντας τα πήρε όλα και ο άλλος τίποτε. Ο άλλος, ως απάντηση στέλλει μηνύματα μέσω Τύπου.

Σε αυτήν την, ιδιαιτέρως ζοφερή ατμόσφαιρα, οι αριθμοί έχουν τη σημασία τους. Σε δημοσκόπηση που είδε το φως της δημοσιότητας στις 21/9 «το 47.4% των Τουρκοκυπρίων δεν συμφωνεί με την πολιτική Τατάρ για λύση «δύο κρατών», ενώ συμφωνεί το 37,8%. Το 14,8% δεν εξέφρασε άποψη» -έρευνα, Κέντρο «Για τους Μετανάστες, την Ταυτότητα και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα» (CMIRS).

Η διευθύντρια του CMIRS, Μινέ Γιουτζέλ, προσθέτει πως «μόνο 50% δήλωσε ότι μπορεί να εκφραστεί ελεύθερα». Στη δήλωση ότι «υπάρχει κοινωνική

δικαιοσύνη στη χώρα μας», το 65,8% διαφώνησε, ενώ συμφώνησε το 30,2% . Το 4% δεν εξέφρασε γνώμη για το θέμα». Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων δήλωσε ότι ανησυχεί ότι «δεν θα είναι σε θέση να πληρώσει τις δόσεις, να καλύψουν έξοδα υγείας και διατροφής». (Πηγή, ΓΤΠ, 21/9). Η πλειοψηφία παραμένει σε τροχιά λύσης: το 47.4% των Τ/Κ δεν συμφωνεί με Τάταρ για λύση δύο κρατών. Όμως, ένα ισχυρό ποσοστό αντιτίθεται-στηρίζει γραμμή Τατάρ με το 37,8%. Η μάχη, οι τάσεις έχουν ουσία. Ο έλεγχος, ο συγκεντρωτισμός, η πίεση στην ελευθερία του τύπου επηρεάζουν τις συνθήκες. Παραταύτα, το 47.4% μιλά δυνατά. Οι πιο πάνω αριθμοί αφορούν πλήρως την Ε/Κ κοινότητα. Οι αριθμοί άλλαξαν γιατί η ηγεσία Μ. Ακιντζί, πρώτα αποσταθεροποιήθηκε από τον Ν. Αναστασιάδη και στη συνέχεια από το ΚΑΔ. Το κύριο χαρτί Ακιντζί για να επανεκλεγεί ήταν η επίλυση. Με καλές ειδήσεις από το Κραν Μοντάνα η νίκη του θα ήταν άνετη. Τώρα τι γίνεται; Το 47.4% δεν έχει ηγέτη. Οι μισοί Τ/Κ δηλώνουν ότι δεν μπορούν να εκφραστούν ελεύθερα. Η πλειοψηφία αγωνιά αν θα καλύψει τα έξοδα υγείας και διατροφής.

Η Ε/Κ κοινότητα δυσκολεύεται να κάνει μια κύρια ανάγνωση πάνω στο Τ/Κ μωσαϊκό. Τα δεδομένα δείχνουν ότι η μια κοινότητα εξαρτάται από την άλλη. Η αλληλεξάρτηση είναι αυταπόδεικτη. Το γκάλοπ έχει φωνή, είναι η Κύπρος μετά το ναυάγιο στο Κραν

Μοντάνα- χωρίς πυξίδα, βήμα βήμα στα βράχια της περιχαράκωσης στα δύο.

9. 48 με «σφραγίδα» από 100, 24/07/2022

Σαραντα οκτώ χρόνια από το 1974. Εκατό χρόνια από το 1922. Πόσο μοιάζουν ή πόσο διαφέρουν τα γεγονότα και οι προεκτάσεις τους;

Πρώτο, cory-paste η ιστορία δεν διαθέτει. Όμως τα γεγονότα φέρουν συγγενική «σφραγίδα»-τηρουμένων πάντοτε των ιστορικών αναλογιών.

Δεύτερο. Το 1922 έφερε την πλήρη συντριβή της Ελλάδας σε όλα τα επίπεδα. Οι διεθνείς συνθήκες επέτρεψαν την συνολική ανταλλαγή πληθυσμών, με εξαιρέσεις

Τρίτο. Πίσω από την πλήρη συντριβή της Ελλάδας, θα βρει κάποιος την απόφαση για επίθεση των ελληνικών στρατευμάτων «μέχρι την Άγκυρα». Η επίθεση «μέχρι την Άγκυρα», ισοδυναμούσε με το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 1974 στη νήσο.

Τέταρτο. Οι δύο ενέργειες («μέχρι την Άγκυρα»/πραξικόπημα 15ης Ιουλίου 1974)

συνιστούσαν (εκτός άλλων), επιχειρήσεις ανατροπής της γεωπολιτικής ισχύος στην περιοχή-πράγμα το οποίο η Τουρκία, κάτω από οποιοδήποτε σχήμα εξουσίας, θα παρεμπόδιζε με κάθε μέσο.

Πέμπτο. Η Συνθήκη της Λωζάνης συνιστά διεθνή συμφωνία που συνυπογράφουν στο επίσημο κείμενο Μ. Βρετανία, Γαλλία, Ιταλία, Ιαπωνία, Ελλάδα, Ρουμανία, το κράτος της Σερβίας-Κροατίας- Σλοβενίας και η Τουρκία από την άλλη.

Έκτο: Η Λωζάνη διαμόρφωσε τα οριστικά σύνορα ανάμεσα σε Ελλάδα-Τουρκία. Επίσκεψη Βενιζέλου στην Τουρκία. Υπογραφή του Ελληνοτουρκικού Συμφώνου Φιλίας το 1930. Πρόταση Βενιζέλου για Νόμπελ Ειρήνης στον Αττατούρκ

Έβδομο. Το κυπριακό εξελίσσεται σε διαφορετικό γεωπολιτικό περιβάλλον. Αυτό επέτρεψε στην Κύπρο να μην καταρρεύσει ολοκληρωτικά και να έχει δυνατότητες να βελτιώσει ουσιαστικά την κατάσταση πραγμάτων, όπως διαμορφώθηκε την 16η Αυγούστου 1974.

Όγδοο. Σχέδια λύσης του ΟΗΕ προνοούσαν ΔΔΟ με εφαρμογή των θεμελιωδών δικαιωμάτων- διακίνηση, εγκατάσταση, απόκτηση περιουσίας

Ένατο. Με καλύτερες ρυθμίσεις στο εδαφικό με Χάρτη Γκάλι. Με καλύτερες ρυθμίσεις για εποίκους με το Ανάν. Με βελτιωμένες ρυθμίσεις για την ασφάλεια και τερματισμό των επεμβατικών δικαιώματων, αποχώρηση στρατού κατοχής με Γκουτέρες. Αλλά και απώλειες, εξαιτίας της παρέλευσης του χρόνου, λ.χ. άλλες οι ρυθμίσεις για Μόρφου το 1992, 2004, άλλες το 2017. Καμμία αναφορά για εποίκους στον Μ. Μ. Γκάλι (1992), ρυθμίσεις για εποίκους στα επόμενα σχέδια.

Δέκατο. Ηγέτες και ηγέτες. Ο Ελ. Βενιζέλος κατεβαίνοντας τη σκάλα του αεροπλάνου που τον μετέφερε στην τουρκική πρωτεύουσα, ζήτησε από το βοηθό του να έχει μαζί του μαύρα γιαλιά: «Αν χρειαστεί να τα φορέσω, να μην δει κανένας, αν κλάψω...»

Πώς συνδέονται τα πιο πάνω γεγονότα με όψεις από την ιστορία, τη γεωγραφία και τη γεωπολιτική της νήσου; Δύο στρατηγοί, ένας ναύαρχος. Κίμων, ο Αθηναίος, στρατηγός. «Αν και νεκρός ενίκα», όπως βεβαιώνει η προτομή στις Φοινικούδες. Αλλά ο αθηναϊκός στόλος (αν και ενίκα) επέστρεψε στην Αθήνα. Ο Σπαρτιάτης ναύαρχος Ανταλκίδας υπέγραψε: «Άπασα η Μικρά Ασία, μετά των Κλαζομενών νήσων και της Κύπρου ανεγνωρίζετο ως υποκειμένη εις την εξουσία του Μεγάλου Βασιλέως». Ο ποιητής

εξανίσταται. Ο πολιτικός, όμως, εξηγεί, αναλύει, μαθαίνει. Η γεωγραφία, η ισχύς, το ανταγωνιστικό πεδίο καθόρισαν το πιο πάνω αποτέλεσμα.

Ο τρίτος στρατηγός, Κύπριος -Γ. Γρίβας. Με τεράστια χρονική απόσταση από άλλους δύο. Στρατιωτικός με παιδεία της περιόδου του Μεσοπολέμου. Στρατιωτικοί της περιόδου αυτής, όπως ο Γ. Γρίβας, πίστευαν ότι ήταν φορείς μιας «μεσσιανικής» αποστολής που είχαν ένα «χρέος» να επιτελέσουν. Το χρέος το απέδιδαν στην ιστορία, στις παραδόσεις, στο έθνος κλπ. Οι έννοιες που καθορίζουν τους κανόνες της πολιτικής διαπάλης τούς ήταν ξένες. Συσχετισμοί δύναμης, γεωγραφία και πολιτική, στρατιωτικό ισοζύγιο αντιμαχομένων, ισοζύγιο δυνάμεων σχέσεις Ελλάδας-Τουρκίας, Ψυχρός Πόλεμος κλπ. Όλα αυτά ήταν ασήμαντες λεπτομέρειες-μετρούσε μόνο το «εγώ» και η «βούλησή».

Ο Γ. Γρίβας ήταν φορέας μιας τέτοιας «μεσσιανικής» αντίληψης για τα πράγματα: «αφού εγώ το θέλω, ο πλανήτης θα υποταχθεί. Και θα νικήσω-αν αντιμετωπίσω δυσκολίες, ο θεός είναι μαζί μου!». Έτσι βασισμένος σε μια στρεβλή, χαοτικού χαρακτήρα αντίληψη, δεν μπορούσε να δει την άλλη όψη των πραγμάτων: ότι κανένας δεν ζει μόνος του σε αυτόν τον πλανήτη, ότι όλοι έχουν συμφέροντα-λογικά, παράλογα, αντίθετα. Ο Κίμων δεν ήταν φυγόμαχος-

ανέλυσε τους συσχετισμούς. Ο Ανταλκίδας μάς δίδαξε «κυνισμό» και «μίνι Γιάλτα»-αλλά αυτό δεν το βλέπουμε παντού, τότε και σήμερα; Ο Ανταλκίδας μάς έμαθε πως με την αξιοποίηση της έλλογης σκέψης, με την ικανότητα της πρόβλεψης, αποφεύγουμε την υποταγή σε κάποιον «Μεγάλο Βασιλέα». Στρατιωτικοί με παιδεία του Μεσοπολέμου, δεν θεωρούσαν πως οι διαφορετικές στρατηγικές αποτελούν αντικείμενο μιας νηφάλιας, δημόσιας συζήτησης και μιας εκλογικής διαπάλης. Οι «μεσσιανικές» ιδεολογίες δεν μπαίνουν σε αυτή την διαδικασία! Διατάζουν και εκτελούν.

Ύστερα ήρθαν οι Ε/Κ «καπετάνιοι»: μεθυσμένοι από την άσκηση εξουσίας, έχοντας μηδενική γνώση γύρω από συσχετισμούς δύναμης, έβλεπαν την Κύπρο ως μια απομονωμένη νησίδα, χωρίς άλλες διαστάσεις ή διασυνδέσεις με γεωπολιτικά συμφέροντα. Πίστευαν ότι η Κύπρος ήταν μόνο γεωγραφία- από τον Απ. Ανδρέα μέχρι την Πάφο. Αγνοούσαν ότι ήταν και γεωπολιτική, γι' αυτό έπαιξαν στο γήπεδο που ευνοούσε την στρατιωτική υπεροπλία της Τουρκίας. Δεν ήταν σε θέση να κατανοήσουν τον Ε. Βενιζέλο (1931), που ζητούσε όπως η Ελλάδα μη παρέμβει στο Κυπριακό, για να μην παρέμβει και η Τουρκία γιατί, στο δεύτερο ενδεχόμενο, θα άλλαζαν οι συσχετισμοί υπέρ της Τουρκίας. Θεωρούσε ότι οι ίδιοι οι Κύπριοι με ισχυρότερη δύναμη τους Ε/Κ, έπρεπε να ηγηθούν της προσπάθειας για περισσότερες ελευθερίες σε

διαπραγμάτευση με την Μ. Βρετανία. Η γεωγραφία, τοπικοί και περιφερειακοί συσχετισμοί δύναμης, καθόρισαν τη θέση του Ε. Βενιζέλου. Η Ε/Κ πολιτική τάξη πίστευε βαθιά ότι γνώριζε τα πράγματα καλύτερα από τον Ε. Βενιζέλο. Ούτε οι ήττες δίδαξαν κάτι, ούτε ανάλογες διεθνείς εμπειρίες λένε κάτι. Κανένα δίδαγμα για το μέλλον!

10. Απεσταλμένοι χωρίς αιτία, 10/07/2022

Γιατί είμαστε στο πιο σκληρό αδιέξοδο στο κυπριακό; Από τύχη; Από νομοτέλεια. Ή από επιλογή; Υποστηρίζω πως, σε αυτή τη φάση, ισχύει μόνο το 3ο. Κάθε παίκτης που έχει καταβάλει μια προσπάθεια για πρόοδο στο κυπριακό, έχει αποχωρήσει. Ο ΓΓ του ΟΗΕ ευχήθηκε το 2017 «καλή τύχη στους Κύπριους στο Νότο και στο Βορρά». Έζησε το Κραν Μοντάνα, άρα γνώριζε τι ακριβώς εννοούσε με την ευχή αυτή. Αφού κατέρρευσε το σύστημα των συνομιλιών, η μάχη δόθηκε επί 4ετία στο να πεισθεί η Ε/Κ κοινή γνώμη ότι «νικούμε αλλού». Με τριμερείς. Με συμμαχία με Ισραήλ. Με EastMed. Με Γραμματεία για 3μερείς. Με Εβραϊκό λόμπι στις ΗΠΑ. Με Μενέντες κάθε βράδι.

Οι πρόσφατες επιτυχίες της τουρκικής διπλωματίας στη Μαδρίτη, προβληματίζουν πολλούς Ε/Κ. Μα, τι ακριβώς κάνουμε; Δεν θέλαμε κυρώσεις; Δεν θωρακίσαμε την ΑΟΖ μας; Πώς, αντί για τιμωρίες,

αυτοί έχουν επιτυχίες; Η πραγματικότητα με βούλα: ότι οργάνωσε το σύστημα «Αναστασιάδης και βοηθοί» έχει αποτύχει. Γι' αυτό τρέχει σε Συνόδους, χώνεται σε κάποιες κουβέντες στο πόδι, λέει ότι «συνομίλησε» με τον ένα ή τον άλλο ηγέτη. Για τον Ερτογάν είπε πως «ήταν μια εθιμοτυπική, φιλική συνάντηση». Η διπλωματία έχει κανόνες. Ούτε το ένα, ούτε το άλλο ήταν. Αλλά το «φιλική», πάει πέρα από τα όρια της φαντασίας!

Στη Γερμασόγεια, (2/7) ο Ν. Αναστασιάδης υμνεί «τους οραματισμούς του Γλαύκου Κληρίδη, του πολιτικού μου μέντορα, του καλού καραβοκύρη της Κύπρου...που άφησε ανεξίτηλη τη σφραγίδα του παραδείγματός του στην πολιτική ζωή του τόπου, μέσα από το ήθος του». Ήταν ο Κληρίδης μέντορας του Αναστασιάδη; Ο αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος διαψεύδει Αναστασιάδη. Λέει πως «ο Πρόεδρος σε συζητήσεις που είχαμε μού έλεγε πως έβλεπε τη λύση «δύο κρατών» και εγώ διαφώνησα έντονα μαζί του», («Πολίτης», 27/12/20).

Στις 5/7 ο Ν. Αναστασιάδης δήλωσε πως «οποιοσδήποτε αναλάβει καθήκοντα απεσταλμένου για το Κυπριακό εκ μέρους των ΗΕ θα πρέπει να λειτουργεί μέσα στο πλαίσιο των εντολών που έχει ο ΓΓ διεθνούς οργανισμού στη βάση των ψηφισμάτων του ΟΗΕ». Έτσι καθόρισε το πλαίσιο πάνω στο οποίο

θα «πρέπει να λειτουργεί ο απεσταλμένος». Το «πρέπει» μιλά από μόνο του. Είναι όμως έτσι τα πράγματα;

Έξι ΓΓ του ΟΗΕ (Βάλτχαιμ, Κουεγιάρ, Γκάλι, Ανάν, Μούν, Γκουτέρες) εργάστηκαν με βάση τις κατευθύνσεις των ψηφισμάτων του ΟΗΕ. Μάς άρεσε κανένας; Ήταν κάποιος που πέρασε τις εξετάσεις και κρίθηκε ότι είναι «καλός»; Τι σημαίνει, βέβαια, «καλός» ΓΓ; Προφανώς να λέει ότι λέει ο εκάστοτε Ε/Κ ηγέτης. Αλλά αν θέλει και η άλλη πλευρά το ίδιο, τότε το τρένο θα βρίσκεται μόνιμα στο σταθμό!

Αναλύοντας τη μεγάλη εικόνα, θεωρώ, πως είναι ένα προνόμιο για το νησί, πως όλοι οι ΓΓ του ΟΗΕ δοκίμασαν να επιλύσουν το κυπριακό ζήτημα-κάτι που, ούτε έχουμε εκτιμήσει και προφανώς δεν θα εκτιμήσουμε ούτε στο μέλλον. Αλλά η μεσολάβηση έχει πλαίσιο τα ψηφίσματα και ύστερα, δοκιμές, αναζητήσεις, σενάρια, φόρμουλες, προσπάθεια για αναζήτηση κοινά αποδεκτών λύσεων. Όλοι οι ΓΓ του ΟΗΕ, υιοθέτησαν ένα ισχυρό κίνητρο-«ας προσπαθήσουμε, ας προσπαθήσουμε ακόμα μια φορά, οι Κύπριοι αξίζει να ζήσουν καλύτερες μέρες». Για χρόνια εμπόδιο για την πρόοδο ήταν ο Ρ. Ντενκτάς. Ύστερα η ανειλικρίνεια μέρους της Ε/Κ ηγεσίας. Εδώ στο νησί, μετά στην Ελβετία (δεν έμεινε θέρετρο που δεν το μάθαμε), μετά στις ΗΠΑ, στο Λονδίνο. Μόλις

διαμορφωνόταν μια βάση, η Ε/Κ ηγεσία άρχιζε να τσαππίζει: άλλα είπαμε, άλλα κάνατε, οι απεσταλμένοι σας είναι σκάρτοι, παράξενοι, «τουρκολάγνοι».

Η μάσκα της διπλής γλώσσας: στον έξω κόσμο λέγαμε πως θέλουμε λύση, αλλά όλα τα σχέδια τα θεωρήσαμε απαράδεκτα με εκατόν επίθετα! Το στόρυ έφτασε στο τέλος του. Όλοι έχουν καταλάβει ότι δεν εννοούσαμε λύση-θέλαμε μόνο συνομιλίες. Δεν εννοούσαμε συμβιβασμό για μια ομοσπονδία με ισορροπίες-εννοούσαμε παιχνίδι με το χρόνο. Η βαριά βιομηχανία του κυπριακού είχε άλλη αξιολόγηση- «αλλάζω το νόημα των λέξεων και μάχομαι υπέρ πίστεως στους πύργους της μικρής και ελεγχόμενης Βαβέλ μας».

Η Έκθεση του ΓΓ του ΟΗΕ Α. Γκουτέρες (6/7) για την Κύπρο, είναι το φυσικό επακόλουθο μιας διαρκούς πορείας στην κατηφόρα. Αφορά λίγους-που ολοένα και γίνονται πιο λίγοι. Η Έκθεση επικεντρώνεται στις εξελίξεις από τις 16 Δεκεμβρίου 2021 έως τις 14 Ιουνίου 2022. Ο ΓΓ θεωρεί πως «το μέλλον της διαδικασίας παραμένει στα χέρια των μερών». Ο ΓΓ είναι σαφής, η ευθύνη ανήκει στα μέρη να βρουν κοινό έδαφος. Προφανώς αυτό κάτι θυμίζει. Δεν μιλούσαμε για κυπριακής ιδιοκτησίας διαδικασία; Τώρα η διαδικασία παίρνει εκδίκηση! Προσθέτει πως «η απουσία ουσιαστικού διαλόγου για το Κυπριακό μεταξύ των δύο πλευρών προκαλεί αβεβαιότητα όσον

αφορά στις προοπτικές επίτευξης κοινού εδάφους για την ειρηνευτική διαδικασία στην Κύπρο». Ο ΓΓ σημειώνει πως «για άλλη μια φορά, ενθαρρύνω όλους τους Κύπριους να συμμετέχουν ενεργά στη διαμόρφωση του μέλλοντος του νησιού και να κοιτάξουν μπροστά». Αυτά που λέει ο ΓΓ του ΟΗΕ έπρεπε να τα λέει κάθε μέρα ένας Ε/Κ ηγέτης, ένας ηγέτης που θα είχε συναίσθηση των στιγμών. Αλλά αν είχε, δεν θα άφηνε τα πράγματα να καταρακυλήσουν σε αυτό το σημείο. Ολοφάνερα η κόπωση, οι διαψεύσεις των ελπίδων, το διαρκές παιχνίδι επίρριψης ευθυνών, οι τακτικισμοί, έχουν επηρεάσει τις διαθέσεις της κοινής γνώμης. Ο ΓΓ επικουρεί, μόνο εάν και εφόσον. Είμαστε ακόμα στο εάν...

11. Μηδέν από μηδέν.....03/07/2022

Η μεγάλη εικόνα. Από τη γειτονιά μας. Ο πρίγκιπας του Σαουδαραβικού θρόνου Mohammed bin Salman επισκέφθηκε την Άγκυρα. Σε συνάντηση με τον Τ. Ερτογάν στις 22/6 συμφώνησαν «νέα εποχή συνεργασίας ως χώρες των G20». Ειδικότερα πεδία συνεργασίας, σύμφωνα με την «Χουρριέτ»: «πολιτικές οικονομικές, στρατιωτικές, ασφάλεια, μεταφορές, υποδομές, τουρισμός, επενδύσεις και πολιτιστικές σχέσεις». Ως γνωστόν, η δολοφονία του Σαουδάραβα δημοσιογράφου Κασσόγκι έφερε ρήξη ανάμεσά τους.

Ξεπεράστηκε. Πώς; Συμφώνησαν ώστε η δίκη για τη δολοφονία Κασσόγκι να συνεχιστεί στη Σ. Αραβία. Έτσι άνοιξε ο δρόμος για την επίσκεψη Ερτογάν (28/4) στο Ριάντ και σε ανταπόδοση ο πρίγκιπας πήγε στην Άγκυρα. Την επόμενη της αναχώρησης του πρίγκιπα Σαλμάν, πήγε στην Άγκυρα (23/6) για μονοήμερη επίσκεψη ο υπέξ του Ισραήλ Yair Lapid-επόμενος πρωθυπουργός στη θέση Μπένετ. Σε κοινή δήλωση με τον υπέξ της Τουρκίας Μ. Τσαβούσογλου ανέφεραν ότι «έχουν αρχίσει την εργασία για να αναβαθμίσουν την διπλωματική αντιπροσώπευση ανάμεσα στις χώρες τους στο επίπεδο πρεσβευτών». Ο πρίγκιπας Mohammed bin Salman την προηγούμενη της επίσκεψής του στην Τουρκία, πήγε στην Αίγυπτο. Υπέγραψε με τον Σίσι εμπορικές συμφωνίες της τάξης των 7.7 δις δολ !

Οι ειδήσεις αυτές, κατά κανόνα, παραλείπονται στα κυπριακά ΜΜΕ. Κυριαρχεί το πόσες καταγγελίες κατά της Τουρκίας κάναμε -σε μια χώρα, όπως η δική μας, που γνωρίζει καλύτερα από κάθε άλλη, το πόση αξία έχουν. Κυριαρχεί το πόσες καταδίκες θα (λέει) ότι επιφέρει ο Ν. Αναστασιάδης στη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου- σε μια χώρα, όπως η δική μας, η οποία γνωρίζει καλύτερα από κάθε άλλη, ότι μόνο οι λύσεις κερδίζουν αλληλεγγύη, όχι οι καταδίκες από μόνες τους. Κυριαρχεί η μονομέρεια, ο αποκλεισμός κάθε είδησης, η οποία μάς βοηθά να

σκεφτούμε κριτικά, να ανακατέψουμε λίγο τα πράγματα, μπας και βρούμε τις αιτίες που δείχνουν γιατί μείναμε χωρίς ερείσματα. Η καταγγελτική ρητορική δημιουργεί την εσφαλμένη εντύπωση σε πολλούς Κύπριους ότι είμαστε κάπου παρόντες-τίποτε από αυτό δεν συμβαίνει. Μόνοι στην Ευρωπαϊκή σκηνή, μάς ενδιαφέρει να ελέγχουμε τη είδηση, να δημιουργούμε ψευδείς εντυπώσεις, αυτές που μας κάνουν να κλείνουμε τα μάτια μπροστά στο δράμα των κοινών μας-λίγα βήματα πριν από τη διχοτόμηση.

Όλες οι χώρες γνωρίζουν για το Κραν Μοντάνα και τα «χρυσά διαβατήρια». Η ΕΕ στήριξε τη διαδικασία της συνολικής επίλυσης. Με συμμετοχή στις συνομιλίες με τον απεστελμένο του Προέδρου της Επιτροπής, Πήτερ Βαν Νούφελ. Με την συμμετοχή Γιούνκερ, Μογκερίνι, Τίμμερμανς στις τρεις διαδοχικές Συνόδους για την Κύπρο. Με δήλωση Γιούνκερ για στήριξη της λύσης με 3.2 δις, Γενεύη, 2017. Ο Αναστασιάδης, τα τινάξε όλα στον αέρα και τώρα καταγγέλλει όλους τους άλλους για τα σημερινά αδιέξοδα. Μέσα σε αυτό το κλίμα της ανέξοδης ρητορίας, ο πρόεδρος του ΔΗΚΟ Ν.

Παπαδόπουλος γύρισε τα πράγματα πίσω στα Κραν Μοντάνα, λέγοντας πως «δύο πολιτικοί επέμεναν, μέχρι τέλους, να μην αποδεχτεί ο Πρόεδρος οτιδήποτε άλλο, παρά «μηδέν στρατό και μηδέν εγγυήσεις». Ο ένας ήταν ο Νίκος Κοτζιάς. Ο άλλος ήταν ο Νίκος Χριστοδουλίδης». Ο υποψήφιος Α. Μαυρογιάννης

αντέδρασε: «Σίγουρα εγώ ήμουν αυτός που πάλεψε περισσότερο από όλους για μηδέν στρατεύματα και μηδέν εγγυήσεις και το ξέρει ο κόσμος όλος».

Επί του θέματος αυτού, ο Έσπεν Μπαρθ Έιντε, Ειδικός Σύμβουλος του ΓΓ ΟΗΕ για την Κύπρο, μιλώντας στο ΚΥΠΕ στις 22/7/17 δήλωσε τα πιο κάτω: «Ήταν σαφές ότι τα στρατεύματα θα ήταν μειωμένα και ήταν επίσης σαφές ότι όταν μειώνονταν θα ήταν κάτω (πίσω) στα παλιά επίπεδα»- μείωση στα παλιά επίπεδα, ΕΛΔΥΚ, και ΤΟΥΡΔΥΚ. Ο Έιντε συνεχίζει: «Αλλά μεταξύ της ρήτρας λήξης ισχύος και της ρήτρας αναθεώρησης δεν είχαμε ακόμα την τελική συμφωνία». Το πιο πάνω σημείο (για τα αγήματα) αφορούσε τις ιδρυτικές συνθήκες του 1960. Ο Αναστασιάδης παρεμπόδισε τη μεταβαση Τσίπρα στο Κραν Μοντάνα. Έτσι, δεν άφησε τη διαδικασία να ολοκληρωθεί και να αξιολογηθούν όλοι και όλα στο τελικό τους στάδιο-με την παρουσία Τσίπρα, Γιλντιρίμ, Μέυ. Ο Έσπεν Μπαρθ Έιντε συνεχίζει επί της ουσίας: «Ο ΓΓ και εγώ όταν δοκιμάζαμε την ευελιξία όλων, κατανοήσαμε ότι ως συμβολή στο τελικό πακέτο, θα έπρεπε να είναι δυνατόν όλοι να συμφωνήσουν σε άμεσο τερματισμό των επεμβατικών δικαιωμάτων με την έναρξη της ισχύος – αλλά, φυσικά, μόνο εάν συμφωνήσουν με το υπόλοιπο του τελικού πακέτου». Ο Α. Γκουτέρες στο Κραν Μοντάνα δήλωσε «τερματισμό του μονομερούς επεμβατικού δικαιώματος και της Συνθήκης

Εγγυήσεως». Η θέση «μηδέν στρατός και μηδέν εγγυήσεις», που βάζει μέσα στην ίδια εξίσωση τον από 40 χιλιάδες στρατό κατοχής με την ΕΛΔΥΚ (950) και την ΤΟΥΡΔΥΚ (650), ισούται με διαιώνιση του σημερινού status quo.

Το φορτίο που κουβαλά το κυπριακό είναι τεράστιο: δεν αλλάζουν τα πράγματα σε μια στιγμή- απαιτούνται στάδια, χρονοδιαγράμματα, ισχυρή εποπτεία ΟΗΕ-ΕΕ. Κοιτάξτε γύρω μας-πέντε χρόνια μηδέν συνομιλίες, μηδέν εγγυήσεις ότι θα ξαναέχουμε συνομιλίες. Τι έγινε από το 2017 μέχρι το 2020 με τον Ακιντζί ηγέτη της Τ/Κ κοινότητας; Είναι ο Αναστασιάδης που μιλούσε με τον Τσαβούσογλου για «δύο κράτη»! Το σκηνικό είναι γνώριμο: πλειοδοσία, λαϊκισμός, ανευθυνότητα. Το διαπραγματευτικό τοπίο διαλυμένο, αλλά «μηδέν στρατό και μηδέν εγγυήσεις»! Σε διαπραγματευτικό κενό ποιος και πώς θα φέρει τα μηδέν;

12. Των φρονίμων τα παιδιά...26/06/2022

Οι πολιτικές ομάδες μέσα στην ΕΕ στηρίζουν τα μέλη της οικογένειάς τους. Κατά συνέπεια είναι μια χαρά οι Ευρωσοσιαλιστές λ.χ. να στηρίζουν το Ισπανικό Σοσιαλιστικό, PSOE. Αυτή, άλλωστε, είναι η έννοια της

συμμετοχής σε Ευρωομάδες. Αυτό, όμως, που κάνει ο Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Μ. Σχοινάς (ΜΣ) είναι κάτι άλλο. Έρχεται στην Κύπρο ως νεοδημοκράτης, περιφερόμενος πολιτευτής για να δώσει «αμετροεπή» στήριξη σε Α. Νεοφύτου και ΔΗΣΥ. Εκτιμώ ότι με τον τρόπο που το κάνει, πετυχαίνει μάλλον το ανάποδο!

Ο Μ. Σχοινάς δήλωσε πως «η είσοδος της χώρας στην ενωμένη Ευρώπη ως ενιαία κατέδειξε πως ουσιαστικά ο απώτατος στόχος μας δε μπορεί παρά να είναι η επανένωση του νησιού μέσα από μια βιώσιμη λύση. Αυτή είναι και η πιο πειστική, η πιο ισχυρή ατζέντα μας απέναντι στην παράνομη κατοχή». Αυτές είναι σωστές παρατηρήσεις, αλλά δεν έχει μορφή η λύση; Δεν μπορεί ένας Ευρωπαίος αξιωματούχος να πει μια φορά τη βάση για την αναζήτησή της- Πλαίσιο Γκουτέρες; Δεν μπορείτε να μιλήσετε με σαφήνεια μια φορά κατά των «δύο κρατών»; Αφιερώστε επιτέλους πέντε λεπτά για να πείτε για τα ανάλογα μιας πιθανής απόσχισης στην Καταλονία ή την Σκωτία! Επεξεργαστείτε, επιτέλους, μια φορά, δύο -τρία σοβαρά επιχειρήματα που να απευθύνονται στους Ε/Κ και Τ/Κ πολίτες!

Ο Μ. Σχοινάς επίσης ανέφερε πως «οι γείτονες έχουν στα χέρια τους μια ιστορική απόφαση να γίνουν κι αυτοί μέρος της ασφάλειας, του εκσυγχρονισμού και της ανάπτυξης της περιοχής. Η ΝΑ Μεσόγειος χωράει

καθένα που θέλει να μπει μέσα σε αυτή την ομπρέλα προστασίας. Αλλά σας διαβεβαιώνω ότι εμείς δεν θα κάνουμε καμία έκπτωση στα κριτήρια ή στην αξιακή μας προίκα. Οι γείτονες πρέπει να γίνουν Ευρώπη. Η Ευρώπη δεν θα γίνει ποτέ σαν κι αυτούς». Προφανώς ο Μ. Σχοινάς με το «αυτούς» εννοεί την Τουρκία και τους Τούρκους. Το λέει αυτό ο Επίτροπος που φέρει τον τίτλο: «Επίτροπος για την προώθηση του Ευρωπαϊκού Τρόπου Ζωής μας»! Η Τουρκία, ωστόσο, δεν «ισούται» με τον Ερτογάν. Οι «αυτοί» είναι πολλά εκατομμύρια Τούρκοι που «ψηφίζουν» ΕΕ, θέλουν τη δυτική πορεία της χώρας τους, γιατί είναι ο μόνος δρόμος για να βελτιώσουν τις συνθήκες ζωής τους, το κράτος δικαίου κλπ. Ο τίτλος που φέρει ο Μ. Σχοινάς μάς θυμίζει ότι υπήρχαν και προκάτοχοί του που γνώριζαν και εφάρμοσαν μεγάλη πολιτική.

Οι αποτυχίες για λύση στο κυπριακό του 2004 και του 2017 δείχνουν ότι χρειαζόμαστε διαφορετικές προσεγγίσεις στα πράγματα. Θέτουμε ρωτήματα: πού ήταν το κυπριακό πριν 5 χρόνια; Πού είναι σήμερα; Γιατί κανένας στο διεθνές πεδίο δεν καταλογίζει στην Τουρκία ευθύνες; Αυτά που λέτε σε μάς, ποιος άλλος τα επιβεβαιώνει; Μόνοι μας, λέμε μεταξύ ότι μάς αρέσει. Η εγκατάλειψη του Πλαισίου Γκουτέρες (2017) και η αντικατάσταση της διαδικασίας επίλυσης με τις, κατ' ευφημισμόν, τριμερείς, έδωσε την εξής κατάσταση πραγμάτων:

Πλήρες τέλμα στις διακοινοτικές συνομιλίες. Άνοιγμα 3.5% στο περικόλειστο Βαρώσι. Πλήρης έλεγχος της κυπριακής ΑΟΖ από τουρκικά πολεμικά πλοία-με εξαίρεση τα Νότια παράλια. Eastmed τέλος. Παταγώδης αποτυχία της πολιτικής των κυρώσεων κατά Τουρκίας. Σε αυτό το επίπεδο συναντούμε βασικές αδυναμίες της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ, όπως την εποπτεύει ο Επίτροπος Μπορέλ. Ένα παράδειγμα: ο αγωγός Eastmed δεν θα προχωρούσε γιατί ήταν ένα πολιτικό έργο, χωρίς την αναγκαία οικονομική και τεχνική βάση, ένας αγωγός που «πωλούσαν» τρεις ηγέτες για εσωτερική κατανάλωση. Τι έκανε πάνω σε αυτό η ΕΕ και ειδικότερα ο Μπορέλ; Απολύτως τίποτε. Άφηναν το θέμα σε μια παρατεταμένη εκκρεμότητα, γνώριζαν τα δεδομένα και δεν μιλούσαν για να μην κακοφανήσουν ένα ή δύο μέλη. Αλλά έτσι δεν ασκείται εξωτερική πολιτική. Γι' αυτό, επειδή η ΕΕ ταλαντευόταν ανάμεσα στην εκκρεμότητα και τις ανύπαρκτες λύσεις, ήρθαν οι ΗΠΑ και κάλυψαν το κενό Μπορέλ. Πήραν την πρωτοβουλία και έκλεισαν την εκκρεμότητα (τέρμα ο αγωγός ως μη βιώσιμο έργο) για να ανοίξει έτσι ο δρόμος για ομαλοποίηση των σχέσεων Τουρκίας-Ισραήλ. Επιπρόσθετα, ο Μπορέλ χωρίς να γνωρίζει τα πραγματικά δεδομένα έλεγε πως θα «εργαστώ τώρα ενεργά σε όλα τα σχετικά κομμάτια, συμπεριλαμβανομένης της εργασίας για τη Διάσκεψη

της Ανατολικής Μεσογείου και των ευρύτερων περιφερειακών πτυχών». 29/3/21. Μια τέτοια διάσκεψη, προφανώς δεν μπορεί να γίνει καθώς Τουρκία και Κυπριακή Δημοκρατία δεν αναγνωρίζουν η μια την άλλη (από το 1964) και πως ο τρόπος και ο βαθμός εκπροσώπησης των Τ/Κ φαινόταν εξ αρχής πως δεν θα οδηγούσε σε μια κοινά αποδεκτή ρύθμιση. Όπως δείχνει το παράδειγμα Σχοινά, συχνά εκπρόσωποι της ΕΕ ασχολούνται περισσότερο με δημόσιες σχέσεις και δεν κάνουν τις αναγκαίες διαβουλεύσεις στον κατάλληλο χρόνο. Γιατί ο Μπορέλ περιμένει, σχεδόν τα πάντα, από τον ΟΗΕ στο Κυπριακό; Πόσες συναντήσεις προκάλεσε με τον Α. Γκουτέρες για να προλάβουν εξελίξεις και να προσπαθήσουν να επαναφέρουν τις συνομιλίες στον κεντρικό τους στόχο, ή να συντονίσουν δράσεις; Βέβαια, τώρα έχουν γίνει πολύ πιο πολύπλοκα τα πράγματα, αλλά όταν αδρανείς και δεν ασκείς προληπτική διπλωματία, μάλλον αυτά θα συμβαίνουν. Επίσης, η ΕΕ γνωρίζει με τον πιο άμεσο τρόπο, πως δεν θα συνέβαιναν οι εντάσεις στις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, αν στο Κραν Μοντάνα, ο Ε/Κ ηγέτης ακολουθούσε τις κατευθύνσεις που συγκρότησαν μαζί ΟΗΕ-ΕΕ. Η ΕΕ συγκάλυψε το «έγκλημα στο Κραν Μοντάνα» και τώρα όλα στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου φαίνεται να είναι δυσεπίλυτα- στην παρούσα συγκυρία...

13. Με γκάλοπ ή κάτι άλλο; 12/06/2022

Ακούμε καθημερινά ότι οι Ε/Κ αδιαφορούν για το κυπριακό, άρα, ας το βάλουμε στο κάτω ράφι. Αλλά σε όποιο ραφι και να το βάλεις είναι εκεί, είναι η πέτρα πάνω στην οποία κουτουλλούμε σε κάθε μας βήμα. Όπως, ενεργειακά, αγωγοί, μεταναστευτικό, εμπόριο, λαθρεμπόριο, διακοπές ρεύματος, ρύπανση, πυρκαγιές, μισοί δρόμοι, Κανονισμός ΠΓ, περιβαλλοντικά/πέρα από τα κλασσικά του/κατοχή, θεμελιώδεις ελευθερίες. Γκάλοπ ή λύσεις;

Α. Αλλά αν ο Γ. Κρανιδιώτης πρόσεχε τις δημοσκοπήσεις, οι S300 θα ήταν εδώ, αλλά η ένταξη στην ΕΕ θα ήταν έξω.

Β. Αλλά αν τα γκάλοπ ήταν μπροστά, οι αριθμοί δεν θα μιλούσαν πολιτικά: Κολονία, Ιούνιος 1999. 14 εναντίον, 1 υπέρ ένταξης της Κύπρου στην ΕΕ χωρίς προηγούμενη λύση. Ελσίνκι, Δεκέμβριος 1999, μηδέν εναντίον, 15 υπέρ,

Γ. Σκοπιανό. Αλλά αν τα γκάλοπ ήταν μπροστά, η σύνθετη ονομασία δεν θα ερχόταν. Πολύ καλή η συμφωνία στις Πρέσπες- Βόρεια Μακεδονία. Η λύση περπάτησε με τον πιο ομαλό τρόπο.

Ο Μ. Μπουρτζού, εκπρόσωπος του Μ. Ακιντζί στην εφ/δα «Πολίτης» στις 3/8/2015:

«Είχα πάει στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Ο Σημίτης μού είπε πως η αποστολή ενός προοδευτικού κόμματος δεν είναι να ακολουθεί την κοινή γνώμη, αλλά να δημιουργεί την κοινή γνώμη».

Λοιπόν, αυτό είναι το θέμα μας, αυτό χρειάζεται η Κύπρος:

- Δυνάμεις που να δημιουργούν κοινή γνώμη, για να μην οδηγηθούμε στη διχοτόμηση.
- Δυνάμεις που να δημιουργούν κοινή γνώμη, ώστε να βλέπει με ακρίβεια το δίλημμα: πρόοδος με βάση τα «έξι σημεία» του στιβαρού Πλαισίου Γκουτέρες, ή σύνορα με την Τουρκία στο τέρμα της οδού Λήδρας.
- Δυνάμεις που να δημιουργούν κοινή γνώμη, ώστε να εμπνέεται από τις αξίες της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ισονομίας. Άλλοι χρησιμοποιούν τα γκάλοπ ως μπούσουλα, άλλοι ως άλλοθι και άλλοι για να κάνουν τα ανάποδα. Η πλειοψηφία της κοινής γνώμης υποστηρίζει μια πολιτική εξέλιξη που ακολουθεί τους κύριους κανόνες της σύγχρονης πολιτικής επικοινωνίας:
 - εφικτοί στόχοι, τεκμηρίωση, ενημέρωση, κινητοποίηση
 - αξιοποίηση κάθε μέσου που προσφέρουν οι σύγχρονες μορφές επικοινωνίας, ΜΜΕ, ΜΚΔ κλπΑντί να δούμε τα ουσιώδη, με τρικς επιλέγουμε να τα σκεπάζουμε. Έτσι αυτό το διάστημα κυριαρχεί η λέξη «ανεξάρτητος». Προσδίδει αξία σε κάποιον υποψήφιο;

1. Σε όλες τις δημοσκοπήσεις φαίνεται ότι πολλά πράγματα δεν αρέσουν στις κομματικές πρακτικές. Οι πολίτες ζητούν περισσότερα-κατ' ακρίβειαν λιγότερα (σε κομματικές παρεμβάσεις, διορισμούς, μεταθέσεις, προαγωγές κλπ).

2. Το Ευρωβαρόμετρο 18/1 μέχρι τις 14/2, 2022 μιλά αφευατού: «το 81% δηλώνει πως δεν εμπιστεύεται τα κόμματα στην Κύπρο. Το 13% τα εμπιστεύεται. Το 64% δηλώνει πως δεν εμπιστεύεται την κυβέρνηση. Το 30% δηλώνει ότι την εμπιστεύεται». Ονομάζεται κάποιος, ή ο ίδιος ονομάζει τον εαυτό του «ανεξάρτητο υποψήφιο», ανεξάρτητα από το γεγονός ότι τίποτε, ή ελάχιστα, απέδειξε ότι είναι ανεξάρτητος! Η λέξη «ανεξάρτητος», από μόνη της, δεν σημαίνει και πολλά. Όλα όμως συνδέονται με τα χαρακτηριστικά ενός προσώπου, την πολιτική του διαδρομή, την ηγετικότητα που επέδειξε σε κρίσιμες στιγμές, τι εχέγγυα κουβαλά, ώστε να πείθει πως η ανεξαρτησία του είναι εκεί, με ποια παραδείγματα «συνοδεύεται».

3. Μια χώρα, όπως η δική μας, που παραμένει στάσιμη για χρόνια, ανεξάρτητες δεν είναι οι άχρωμες προσωπικότητες ή εκείνες που ήταν χειροκροτητές μιας κατεστημένης ακινησίας. Οι αντιπαραθέσεις με τις πρακτικές της συντήρησης είναι αναγκαίες. Αν μπορείς να πείς ότι διχοτόμηση και διαφθορά είναι οι δύο όψεις του ιδίου νομίσματος.

Στο ΡΙΚ (6/6) ο Ν. Αναστασιάδης έκανε μιαν εμφανή προσπάθεια για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Δήλωσε για τα «χρυσά διαβατήρια» πως υπήρχε «αμέλεια αυστηρού ελέγχου, κατάχρηση από παρόχους». Συμπλήρωσε δε πως έγιναν «7. 200 πολιτογραφήσεις. Τα 67 από αυτά αφορούν το πρώην δικηγορικό μου γραφείο, ή το δικηγορικό γραφείο που έφερε το όνομά μου. Είπα mea culpa με την έννοια των παραλειψεων». Τα 67 διαβατήρια δεν αφορούν το γραφείο του ως τέτοιο-αφορούν την σύγκρουση συμφέροντος ανάμεσα στο γραφείο του που κάνει την αίτηση και τον (ίδιος) που ως πρόεδρος τα ενέκρινε! Επίσης, η αναφορά σε «αμέλεια» είναι αρκούντως παραπλανητική: το πόρισμα της Επιτροπής Νικολάτου λέει τον απίστευτο αριθμό: 52% παράνομα! Επίσης δεν έκανε κανένα λογο στο γιατί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κινεί 2 διαδικασίες επί παραβάσει κατά Κύπρου- καμμία απορία γιατί στη συνέντευξη ούτε για το ένα ρωτήθηκε, ούτε για το άλλο! Ο Ν. Αναστασιάδης σημείωσε πως «υποψήφιοι για την προεδρία είναι ο πρόεδρος της παράταξης (ΔΗΣΥ) και δύο εκ των στενοτέρων συνεργατών μου για 9 ολόκληρα χρόνια. Αυτό από μόνο του απαντά στο πόσο άδικο και καθ' υπερβολήν εκατηγορείτο η κυβέρνηση και ιδιαίτερα ο πρόεδρος...» Αυτό προφανώς θα είναι η εκλογική στρατηγική Αναστασιάδη. Είναι ιδιαιτέρως σημαντικό πως ο ίδιος

ο Ν. Αναστασιάδης είπε πως «ο διαπραγματευτής (Α. Μαυρογιάννης) επιβεβαίωσε το αφήγημα Αναστασιάδη για το Κραν Μοντάνα», ενώ μίλησε και για «ψευδή πληροφόρηση σε ΑΚΕΛ από συγκεκριμένους κύκλους». Κανονικά, θα έπρεπε να υπάρξει μια αντίδραση τόσο από τον διαπραγματευτή όσο και το ΑΚΕΛ, σε εκείνους δηλαδή προς τους οποίους απευθύνονται οι αναφορές αυτές. Ενώ δεν παρέλειψε να στείλει μήνυμα και στο ΔΗΚΟ: Υπενθύμισε πως ο υποψήφιος Ν. Χριστοδουλίδης «ουδέποτε διαφώνησε σε θέματα διαφθοράς». Ο Ν. Αναστασιάδης ανακοίνωσε «απολογισμό 10ετίας της διακυβέρνησης του, τον Σεπτέμβριο». Μίλησε για «πράσινη μετάβαση, ηλεκτρονική διακυβέρνηση και 78 μεταρρυθμίσεις»! Αυτό δείχνει πως δεν είπε την τελευταία λέξη του για τις προεδρικές εκλογές-ίσως, υπό προϋποθέσεις, να την πει τον Οκτώβριο.

14. 18 χρόνια στο «παρά τρίχα», 08/05/2022

1 Μαΐου 2022. Η 18η επέτειος από την ένταξη της νήσου στην ΕΕ. Μια επέτειος που έχει πολλά να μας πει:

Πρώτο, η ένταξη κατακτήθηκε γιατί διασυνδέθηκε με την εξέλιξη της ευρωτουρκικής σχέσης. Η Κύπρος με τα δικά της επιχειρήματα θα αποτύγχανε. Αξιοποιήθηκε η

κίνηση των ελεφάντων (ΕΕ-Τουρκία) και αφού προχωρούσαν οι ελέφαντες, κέρδιζε σε αντάλλαγμα κάτι σημαντικό και η νήσος- στο κατάλληλο χρονικό σημείο, 1995, 1999

Δεύτερο, η Κύπρος κέρδιζε γιατί έδειχνε ότι σοβαρομιλούσε πως ήθελε ταυτόχρονα και λύση. Αλλιώς όλη η διαδικασία, μόνο ένταξη και αδιαφορία για την λύση, θα οδηγούσε σε ναυάγιο-κανένας δεν υποστήριζε από μόνη της την ένταξη. Αυτό το γνώριζε ο τότε πρόεδρος. Γι' αυτό μιλούσε με δύο γλώσσες. Μόλις κλείδωσε η ένταξη, ανατίναξε το άλλο μισό στον αέρα. Στη δική μας κουλτούρα αυτό λέγεται «πολιτική». Στη δική τους κουλτούρα «εξαπάτηση».

Τρίτο, έκτοτε συνοικιακό παιχνίδι με την κωδική ονομασία «άλλα λέω, άλλα εννοώ». Σε 18 χρόνια τρεις σημαντικές ευκαιρίες δεν τις λες και λίγες. Πού φτάσαμε; Αντί αξιοποίηση της ένταξης για να πετύχουμε το μέγιστο, έχουμε και λέμε:

7 χιλιάδες «χρυσά διαβατήρια», με 9δισ τζίρο
Δύο διαδικασίες επί παραβάσει κατά της Κύπρου-με μεγάλη ευθύνη στην ΕΕ που αντέδρασε με μεγάλη καθυστέρηση
Ονομαστική αναφορά και στον προεδρο της Κύπρου σε ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου για τα Pandora Paper.

Η ένταξη από καταλύτης της λύσης σε αποθέωση της σύγκρουσης συμφέροντος: από τη μια αιτήσεις από το δικηγορικό γραφείο Ν. Αναστασιάδη για διαβατήρια, από την άλλη ο πρόεδρος Αναστασιάδης που εγκρίνει! Μαζί με τα διαβατήρια και σε πλήρη συνάρτηση με αυτά, η επιχείρηση Αναστασιάδη για πλήρη διάλυση του διαπραγματευτικού τοπίου στο κυπριακό. Ο συγγραφέας Μ. Δρουσιώτης σε άρθρο του με τίτλο «Η χάλκευση εγγράφων και αλήθειας για το Κραν Μοντάνα», με ημ. 7/1/22, έγραψε και τα εξής:

«Το βράδυ της 5ης Ιουλίου 2017 ο Αναστασιάδης ζήτησε από τον Τσαβούσογλου να του δώσει η Τουρκία χρόνο να πάει σε εκλογές και μετά θα προωθούσε τη λύση των δύο κρατών. Είναι δυνατόν ο Μαυρογιάννης, ο οποίος ήταν κοντά του όλο αυτό διάστημα να μην έχει καταλάβει τίποτα; Δεν ρώτησε τον Αναστασιάδη τι συζητούσε με τον Τσαβούσογλου τόση ώρα;» Ύστερα η συζήτηση για δήθεν δεύτερο Πλαίσιο Γκουτερες. Ο Μ. Δρουσιώτης σημειώνει πως «για τέσσερις μέρες από την ημέρα υποβολής του, στις 30 Ιουνίου, ο Μαυρογιάννης βομβάρδιζε εκ μέρους του Αναστασιάδη τον Έσπεν Άιντα με προφάσεις για το περιεχόμενο του πλαισίου. Στις 4 Ιουλίου 2017, ο Μαυρογιάννης και η ομάδα του σύρραψαν ένα δικό τους πλαίσιο Γκουτέρες, στο οποίο έδωσαν έμφαση στα στοιχεία που ευνοούσαν τη δική μας πλευρά και αφαίρεσαν ή και υποβάθμισαν

στοιχεία που αφορούσαν την άλλη πλευρά. Στην κορυφή του εγγράφου έγραψαν “UN Secretary – General”, ως αν το έγγραφο αυτό να είχε συνταχθεί από τον ΓΓ! Αργότερα, κοινοποίησαν αυτό το πλαστό πλαίσιο Γκουτέρες σε ξένους ηγέτες και στην ΕΕ». Το άρθρο αυτό δημοσιεύτηκε στις 7/1/22. Έκτοτε καμιά διάψευση ή παράθεση μιας άλλης εκδοχής.

Γίνεται πολλή συζήτηση για το Κραν Μοντάνα (2017). Αδικούμε όμως την Σύνοδο για την Κύπρο στο Μον Πελεράν (2016). Ο Ν. Αναστασιάδης αποχώρησε (και) από αυτήν στις 20 Νοεμβρίου 2016!

Ο τέως ΓΓ του ΑΚΕΛ Α. Κυπριανού στον τηλεοπτικό σταθμό «Άλφα» στις 12/01/2018 είπε: «Ο Ν. Αναστασιάδης είχε πει ψέματα στον Ακιντζί ότι του είχα τηλεφωνήσει εγώ και του ζήτησα να επιστρέψει πίσω στην Κύπρο γιατί αντιμετωπίζαμε προβλήματα στο ΑΚΕΛ και έπρεπε να συζητήσουμε για κάποια ζητήματα. Λυπούμαι γιατί λέχθηκαν αυτά τα πράγματα, θεωρώ πολύ πιο έντιμο να έλεγε στον κ. Ακιντζί θέλω να πάω πίσω να προβληματιστώ για κάποια ζητήματα και να επανέλθω για να συνεχίσουμε τη συζήτηση. Ο κ. Ακιντζί είχε εκφράσει την δυσφορία του στον Τ. Τσιελεπή που ήταν εκεί για το ότι έγινε αυτό το πράγμα. Ο Τ. Τσιελεπής τού είχε πει ότι αποκλείεται ο Άντρος να τηλεφώνησε στον κ. Αναστασιάδη και να του είπε κάτι τέτοιο. Την επομένη

που είδα τον κ. Αναστασιάδη, μού είπε ότι «χρησιμοποίησα το όνομα σου γιατί ήθελα να έρθω πίσω».

Σε δύο Συνόδους για την Κύπρο, μια με Μπα κι Μουν και μια με Αντόνιο Γκουτέρες, ο Ν. Αναστασιάδης σηκώθηκε και έφυγε. Το ψέμα στο Μον Πελαράν δεν το γνώριζε μόνο ο Α. Κυπριανού ή ο Τ. Τσιελεπής. Την απόφασή του να σηκωθεί και να φύγει (και) από τον Κραν Μοντάνα την γνώριζε και ο πιο στενός του συνεργάτης και διαπραγματευτής, Α. Μαυρογιάννης!

Σε μια κανονική χώρα θα γινόταν μια σούμα. Ο Α. Μαυρογιάννη μάς είπε ότι στο Κραν Μοντάνα ήμασταν «στο παρά τρίχα της λύσης». Πώς βρεθήκαμε στο παρά πέντε της διχοτόμησης με απέναντί μας τον πιο σύγχρονο τ/κ πολιτικό; Ιδού η απορία!

Τίποτα στην πολιτική δεν είναι στατικό, οι συνθήκες αλλάζουν. Η αντίληψη ότι κάποιοι άλλοι θα μάς πιέσουν, θα μας επιβάλουν αυτό ή εκείνο δεν ισχύει-είναι απλώς ένα από τα τεχνάσματα που έχουμε εφεύρει για να ρίχνουμε την ευθύνη σε άλλους. Καμμιά δυνατότητα δεν υπάρχει από μόνη της-αν εσύ δεν θέλεις, απλώς οι δυνατότητες θα κάνουν φτερά...

15. Εκλογικά και παράδοξα, 24/04/2022

Ο διαπραγματευτής χωρίς διαπραγματεύσεις Α. Μαυρογιάννης υπέβαλε την παραίτησή του στον ΠτΔ- «ελλείψει κινητικότητας στο εθνικό μας θέμα». Όμως, ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος Μ. Πελεκάνος διευκρίνησε ότι «παραμένει στο πόστο του έως και τις 15 Μαΐου, όπως προνοεί και το σχετικό συμβόλαιο που έχει υπογράψει». Τόσο απλά. «Παραιτείται» με την λήξη του συμβολαίου του! Γιατί όμως ανακοινώνει «παραίτηση» αφού δεν είναι παραίτηση; Για να κάνει λίγο θόρυβο γύρω από το όνομά του ενόψει ζυμώσεων για τις προεδρικές.

Τρεις γενικότερες παρατηρήσεις:

Ο Α. Μαυρογιάννης υπηρέτησε και δικαιολόγησε όλες τις πολιτικές Αναστασιάδη. Αφού δικαιολόγησε ακόμα και την στροφή στα «δύο κράτη» (μάς είπε πως ήταν μια απλή «ιδεοθύελλα), τώρα έχει υπέρτερες φιλοδοξίες: να υπηρετήσει (και αυτός) τον τόπο από την θέση προέδρου! Παραιτείται «ελλείψει κινητικότητας στο εθνικό μας θέμα». Αλλά αυτό συμβαίνει από το καλοκαίρι του 2017. Πώς θα πείσει ότι τώρα την βλέπει; Ανέλαβε η εφ/δα ο «Πολίτης» να μάς το εξηγήσει: «Η απουσία εξελίξεων στο Κυπριακό επιβεβαιώθηκε την περασμένη βδομάδα» με την επίσκεψη Νούλαντ στη Λευκωσία! Ενώ προφανώς τα προηγούμενα 4μιση χρόνια η κινητικότητα έτρεχε

αδιάκοπα! Μέσα σε ελάχιστο χρόνο ο «Πολίτης» του έδωσε μια πρωτοσέλιδη συνέντευξη. Προ μηνός πρωτοσέλιδες δηλώσεις για το φυσικό αέριο. Για ισορροπία έβαλε τον «διαπραγματευτή μας» μαζί με τον εμπειρογνώμονα Χ. Έλληνα. Πρωτοσέλιδα (17/4) η λεγόμενη παραίτηση και ιστορικό διαφόρων δηλώσεών του. Ο Ν. Αναστασιάδης μετά την παραλαβή της επιστολής παραίτησης εξέφρασε «τις θερμές ευχαριστίες του στον Α. Μαυρογιάννη για την άψογη, έντιμη και ειλικρινή συνεργασία που καθ' όλη τη διάρκεια της μεταξύ τους συνεργασίας».

Προσθέτει: «Μαζί βίωσαν ελπίδες και απογοητεύσεις που δημιουργούσαν άλλοτε η πρόοδος και άλλοτε οι συχνές υπαναχωρήσεις από τουρκοκυπριακής πλευράς». Ωστόσο, παρά τις βολές Αναστασιάδη, δεν βρίσκω κάποια «υπαναχώρηση» από πλευράς Ακιντζί στο πέντε χρόνια της ηγεσίας του. Είναι ο ίδιος Ακιντζί που επέδειξε συνέπεια λόγων και έργων, ενώ κατέθεσε Χάρτη για το εδαφικό και στήριξε με εντιμότητα το Πλαίσιο Γκουτέρες. Αλλά είχαμε πλήθος από υπαναχωρήσεις Αναστασιάδη με την πλήρη στήριξη Μαυρογιάννη- δύο κράτη, απροσδιόριστη αποκεντρωμένη, προεδρικό σύστημα, επιστροφή στο σύνταγμα του 1960, απόρριψη του πλαισίου Γκουτέρες, διάλυση του διαπραγματευτικού τοπίου. Σε όλα τα πιο πάνω οι Ν. Αναστασιάδης και Α. Μαυρογιάννης είχαν, πράγματι, «άψογη, έντιμη και ειλικρινή συνεργασία». Ο συγγραφέας Μ.

Δρουσιώτης, στο βιβλίο του «Έγκλημα στο Κραν Μοντάνα», (σελ 61) γράφει πως «ο Αναστασιάδης θεωρούσε τον Μαυρογιάννη υποτακτικό και τον αποκαλούσε Φιλιππινέζα, επειδή μπορούσε να υπηρετήσει το ίδιο πιστά οποιονδήποτε Πρόεδρο».

Θεωρώ ότι ο τόπος δεν χρειάζεται αργόσχολους υπαλλήλους του υπεξ για να συνεχίσει να παραμένει στάσιμος. Η συντεχνία δεν έχει κάτι άλλο να προσφέρει-εκτός από φόβο, καταγγελία και ήξεις αφήξεις. Δοκιμάστηκαν. Κρίθηκαν. Αποδείχθηκαν ελάχιστοι. Επιπρόσθετα ο διαπραγματευτής Α. Μαυρογιάννης αμέσως μετά την κατάρρευση των συνομιλιών στο Κραν Μοντάνα με εγκύκλιο του στις 11/7/2017 διέταξε τις Τεχνικές Επιτροπές να τερματίσουν τη δράση τους με το απίστευτο σκεπτικό «για να αποφευχθεί η μετατροπή του έργου τους σε μια διαδικασία εξομάλυνσης που θα λειτουργήσει ως υποκατάστατο της λύσης»...

Ο Ν. Αναστασιάδης σε απαντητικό σχόλιο του στον διαπραγματευτή υποστήριξε πως «η αδυναμία επιτυχούς έκβασης των συνομιλιών οφείλετο στην αδιαλλαξία της τουρκικής πλευράς και όχι σε λάθη ή παραλείψεις των Ελληνοκυπρίων, πολύ δε περισσότερο στα όποια τυχόν λάθη από πλευράς του κ. Μαυρογιάννη». Εκπληκτικός κυνισμός από την πλευρά Αναστασιάδη. Γενικά και αόριστα «όχι σε λάθη

των Ελληνοκυπρίων», ή τυχόν λάθη του διαπραγματευτή (του). Βγάζει ο ίδιος τον εαυτό του έξω από το κάδρο των ευθυνών μιλώντας «για λάθη των Ε/Κ» ή του διαπραγματευτή (του).

Ο Ν. Αναστασιάδης το τελευταίο χρονικό διάστημα «διατάζει» τον πλανήτη να οριοθετήσει την ΑΟΖ ανάμεσα στην Κυπριακή Δημοκρατία και την Τουρκία. Διατάζει τις γύρω χώρες που να κινηθούν. Κάνει συσκέψεις για τα ίδια θέματα κάθε τόσο. Μαθαίνουμε σε επανάληψη τις ίδιες αποφάσεις που μάθαμε πριν λίγο καιρό όπως συμβαίνει με το μεταναστευτικό ή το ΓΕΣΥ. Όλα αυτά δεν τα κάνει τυχαία. Δεν προκύπτουν από διάθεση να πει κάτι-αφού δεν έχει. Τότε γιατί όλα αυτά;

Με τις καθημερινές δηλώσεις του μπλοκάρει την υποψηφιότητα Α. Νεοφύτου. Δεν της αφήνει ζωτικό χώρο να κινηθεί, αφού κάθε μέρα πρωταγωνιστεί ο ίδιος με τις δηλώσεις του. Αποσυντονίζοντας την υποψηφιότητα Νεοφύτου, δίνει άπλετο χώρο στον τέως υπεξ Ν. Χριστοδουλίδη να κάνει αυτός παιχνίδι με κινήσεις «χαμηλής πολιτικής» (τσάγια, δείπνα, συναντήσεις κλπ). Ενώ στο Ανώτατο Συμβούλιο του ΔΗΣΥ ο Ν. Αναστασιάδης μίλησε υπέρ Α. Νεοφύτου, με έργα κάνει το αντίθετο. Με τις συνεχείς παρεμβάσεις του βοηθά τον τέως υπεξ να κρύψει την πολιτική του ένδεια σε προτάσεις.

Η εκλογική μάχη το 2023 έχει ένα κεντρικό νόημα: την καταδίκη μιας διεφθαρμένης, μιας σάπιας διακυβέρνησης και όχι την συνέχισή της με «τρίτη θητεία Αναστασιάδη» με άλλο όνομα (Χριστοδουλίδης) ή με παραλλαγή των ιδεών της στο κυπριακό (όπως Μαυρογιάννης). Ο τελευταίος δεν είναι ένας «τεχνοκράτης», όπως τον εμφάνισε στο τηλεοπτικό ΡΙΚ στέλεχος του ΑΚΕΛ, αλλά είναι ένας τεχνοκράτης των τεχνασμάτων της μη λύσης. Το «στοίχημα του 2023» καθορίζεται σε λίγες μέρες. Σημαντικές, πλειοψηφικές δυνάμεις μπορεί να εκφραστούν με διαφορετικό τρόπο. Από την δυνατότητα να διαβάσουμε το διακύβευμα αυτής της συγκυρίας θα κριθεί το αποτέλεσμα των ζυμώσεων αυτών. Είτε παραλλαγή Αναστασιάδη είτε προοδευτική αλλαγή.

16. «Περίκλειστη» πολιτική χωρίς πυξίδα, 27/03/2022

Δεν φτάνουν οι ατζαμοσύνες της Λευκωσίας, έρχεται και ο έλληνας υπεξ Ν. Δένδιας να αποδυναμώσει ακόμα περισσότερο τις δυνατότητες της συγκυρίας! Το Ουκρανικό τα αλλάζει όλα: νέοι συσχετισμοί, άρα οι παίκτες αναζητούν θέσεις, ρόλους, θέλουν να ενισχύσουν δυνατότητες επιρροής στις περιφερειακές εξελίξεις. Αντί να κτίσουμε πάνω στο μομέντουμ που δημιουργεί το Ουκρανικό και να βάλουμε την Κύπρο

μπροστά, παίρνουμε το κυπριακό σε πιο σκληρά αδιέξοδα! Το έγγραφο «στρατηγικής πυξίδας της ΕΕ» το οποίο εγκρίθηκε στις 21/3 στο Συμβούλιο Εξωτερικών Σχέσεων της ΕΕ με χειρισμούς Δένδια (άρνηση επικύρωσης) γύρισε σε αναφορές για την Τουρκία που συσχετίζονταν με το καλοκαίρι του 2020 και όπως αυτές είχαν καταγραφεί στη δήλωση των «27» τον Μάρτιο 2021. Αλλά από τότε μέχρι σήμερα ένας άλλος κόσμος διαγράφεται-κυρίως λόγω Ουκρανικού. Με τη συνάντηση Ερτογάν-Μητσοτακης (13/3) έγινε λόγος για «θετική ατζέντα» και πιο χαμηλούς τόνους. Ο Δένδιας με τους χειρισμούς του ΣΕΣ της ΕΕ τα αναποδογύρισε όλα! Η χαοτική του ατζέντα είχε την επόμενη ημέρα (22/3) τρεις άμεσες συνέπειες για την Κύπρο:

Το τουρκικό υπεξ είπε δημόσια ότι το έγγραφο «στρατηγικής πυξίδας» ότι «είναι δύσκολο να το δει κανείς ως «στρατηγικό», το οποίο παύει να είναι «πυξίδα», και δεν δείχνει τη σωστή κατεύθυνση. Είναι προφανές ότι αυτό το έγγραφο θα κάνει την ΕΕ μέρος των προβλημάτων και όχι των λύσεων στην Ανατολική Μεσόγειο και δεν θα την οδηγήσει στις σωστές στρατηγικές». Το τουρκικό ΥΠΕΞ απέρριψε κάθε σκέψη για ΜΟΕ που προωθεί η Λευκωσία («Αμμόχωστος έναντι Τύμπου») μιλώντας για «ισχυρισμούς εκτός πραγματικότητας. Δηλώνει πως «οι προτάσεις ΜΟΕ των Ελληνοκυπρίων είναι

εξαντλημένες προτάσεις με στόχο την απομάκρυνση από την ουσία του κυπριακού ζητήματος και την παραπλάνηση, μη σοβαρές προτάσεις που έχουν δοκιμαστεί εν καιρώ και απέτυχαν». Ο Τ/Κ ηγέτης Ε. Τατάρ δήλωσε σε συνάντηση με αντιπροσωπεία του συνδέσμου «ενότητας και αλληλεγγύης Βαρωσιού» ότι «το Βαρώσι είναι μια από τις πολυτιμότερες περιοχές της τδβκ. Το Βαρώσι είναι και πολιτικό βήμα και μια διάσταση της πολιτικής των δύο κρατών. Πρέπει να αλλάξει πλέον η αντίληψη ότι η περικλειστη περιοχή της Αμμοχώστου θα επιστραφεί μια μέρα». Συμπλήρωσε: «Επισκέφθηκαν το Βαρώσι μέχρι τώρα 400.000 άτομα». (ΓΤΠ, 22/3)

Το Ουκρανικό αλλάζει γεωπολιτικές ισορροπίες. Η Τουρκία απέδειξε στους κύριους πρωταγωνιστές της κρίσης ότι είναι ωφέλιμη για την επίλυση του Ουκρανικού. Στις 22/3 ο πρόεδρος της Τουρκίας Τ. Ερτογάν έθεσε το ζήτημα της «επανέναρξης συνομιλιών με την ΕΕ οι οποίες στο τέλος θα καθιστούν την Τουρκία μέλος της ΕΕ. Αναμένουμε η ΕΕ να ανοίξει γρήγορα ενταξιακά κεφάλαια και τις συνομιλίες για την Τελωνειακή Ένωση». Το λεκτικό Ερτογάν παραπέμπει στη διαδικασία των διαπραγματεύσεων «ανοικτού τέλους», όπως είχε ενσωματωθεί στο Κείμενο του Οκτωβρίου, 2005-έναρξη ενταξιακών με ειδικές προϋποθέσεις.

Στις 22/3 συνεδρίασε η Μικτή Κοινοβουλευτική Επιτροπή ΕΕ-Τουρκίας-η Επιτροπή είναι παγωμένη εδώ και 4 χρόνια. Η σύνοδος της ΜΚΕ ΕΕ-Τουρκίας αφορά εξίσου την Κύπρο και τη δική της στρατηγική καθώς το ευρωτουρκικό πακέτο είναι ακριβώς η άλλη όψη του κυπριακού:

«Θετική ατζέντα» με επίκεντρο την Τελωνειακή Ένωση
Παγωμένα ενταξιακά κεφάλαια
Αγωγοί ενέργειας στην Α. Μεσόγειο (κυρίως
Λεβιάθαν-Τζεϊχαν)
Κυπριακό-Πλαίσιο Γκουτέρες
Ανασυγκρότηση της Ευρωτουρκικής σχέσης
Μέσα σε αυτό το πλέγμα συμφερόντων μπορεί να
στηθεί ξανά μια νέα κυπριακή στρατηγική που να
ανατρέπει την σημερινή στασιμότητα. Καθόλου
εύκολο ζήτημα. Ο Αναστασιάδης είναι καμένο χαρτί. Ο
Κασουλίδης δεν μπορεί να λειτουργεί «αντ' αυτού». Η
Τουρκία μέσα σε αυτό το πλέγμα των πιο πάνω «πέντε
σημείων», μπορεί να δώσει νέες κατευθύνσεις στην
εξωτερική της πολιτική-ο Τατάρ δεν είναι «θέμα» και
όλοι το γνωρίζουν.

Οι προεδρικές εκλογές του 2023 στη νήσο
προσφέρουν σημαντικές δυνατότητες, εάν
διαβάσουμε τις συγκυρίες και εάν τις αξιοποιήσουμε-
κάτι που δεν είναι η ειδικότητα μας. Σε κρίσιμες
εκλογικές αναμετρήσεις μάλλον το ανάποδο έχει

συμβεί. Εάν δυνάμεις που ενδιαφέρονται για επίλυση σκεφθούν ορθολογικά και στηρίξουν υποψήφιο με τα χαρακτηριστικά που η «συγκυρία 2023» απαιτεί, τότε θα έχουμε σημαντικές ελπίδες. Η μεγάλη εικόνα κτίζεται με πρόσωπα που την πιστεύουν, με πολλή δουλειά και καθαρούς στόχους. Η σύνοδος της Μικτής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής ΕΕ-Τουρκίας είναι το σήμα πως πολλά ήδη κινούνται. Η Τουρκία αποτελεί ένα πολύ σημαντικό γεωπολιτικό μέγεθος, το οποίο μέγεθος αξιοποιεί προς όφελός της. Ταυτόχρονα η ίδια χώρα εμφανίζει πολύ σημαντικά κενά σε ότι ονομάζουμε «κράτος δικαίου», διάκριση των εξουσιών- λεπτομερής καταγραφή τους από τις Εκθέσεις της Επιτροπής. Η Κύπρος, σε αυτό το γεωπολιτικό περιβάλλον μπορεί να πετύχει εκείνες τις αλλαγές που θα βελτιώνουν ουσιαστικά την σημερινή κατάσταση πραγμάτων. Μπορεί, εάν και εφόσον στηρίξει την πολιτική που οδηγεί σε αμοιβαία οφέλη στην ευρωτουρκική σχέση. Στήριξή της με προϋπόθεση την επίλυση με βάση την δδο, την αποχώρηση τουρκικού στρατού, τον τερματισμό των επεμβατικών δικαιωμάτων, την πολιτική ισότητα, το εδαφικό-όλα όσα περιέλαβε στά «Έξι Σημεία» του ο ΓΓ του ΟΗΕ Α. Γκουτέρες στις 30 Ιουνίου 2017. Η τακτική να θέτω ανεδαφικά αιτήματα και όταν αποτυγχάνω να καταγγέλλω όλους τους άλλους, δεν περπατά άλλο-φτάσαμε στο παρά πέντε του γκρεμού!

17. Μια Έκθεση με βάση το Ναδίρ! 09/01/2022

Ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος είχε δίκαιο στη δήλωσή του ότι «ο ΓΓ του ΟΗΕ, Αντόνιο Γκουτέρες, τηρεί ίσες αποστάσεις» στις εκθέσεις του για το κυπριακό, όπως αυτές δημοσιεύτηκαν στις 4/1. Ο ίδιος προσέθεσε ότι «θα ήταν ορθότερο τα γεγονότα να καταγράφονται ως ακριβώς έχουν». Εδώ ακριβώς είναι το ζήτημα. Να προσδιορίσουμε πρώτα πώς έχουν τα γεγονότα:

Πριν ένα μήνα το προεδρικό διέρρευσε τα απόρρητα πρακτικά των συναντήσεων στο Κραν Μοντάνα. Αυτό γίνεται έτσι, χωρίς κάποιες συνέπειες; Δεν έχει κόστος όταν διαρρέεις πρακτικά που δεσμεύτηκες να κρατάς εμπιστευτικά; Οι «ίσες αποστάσεις» δεν είναι ίσες. Αμέσως μετά το Κραν Μοντανα ο Α. Γκουτέρες επαίνεσε την Τουρκία για τη στάση της στις συνομιλίες, έγραψε πως «χάθηκε μια ιστορική ευκαιρία» και επέρριψε ευθύνες στους δύο κύπριους ηγέτες. Το παιχνίδι άλλαξε χαρακτηριστικά μεταξύ 2017-20. Ο Ν. Αναστασιάδης έπαιζε με «δύο κράτη», έκανε συνεχείς αλλαγές θέσεων ώστε να ροκανίσει την ηγεσία Ακιντζί. Τώρα γυρίζει στην ΔΔΟ αλλά προφανώς ο ΓΓ δεν βρήκε κάποιο λόγο για να τον πιστέψει. Η εκλογή Τατάρ είναι αποτέλεσμα της περιήγησης Αναστασιάδη στο χείλος του γκρεμού (2017-20) με τις συναντήσεις με Τσαβούσογλου με

μενού τα «δύο κράτη». Μερίδα Τ/Κ ψήφισε τον Ε. Τατάρ γιατί θεωρούσε πως η ψήφος ξανά (2020) στον Μ. Ακιντζί δεν οδηγούσε σε κάποια μεγάλη απόφαση καθώς ο Αναστασιάδης αφυδάτωσε το βασικό στοιχείο της ταυτότητάς του. Έτσι μερίδα Τ/Κ έδωσε λάθος απάντηση σε μια σωστή διαπίστωση. Ο ΓΓ του ΟΗΕ είπε στις εκθέσεις του ότι όλα τα κρίσιμα σημεία βρίσκονται υπό διάλυση, καμιά βάση δεν υφίσταται για συνομιλίες. Επαινεί τις Τεχνικές Επιτροπές που κάνουν σημαντικό έργο-Επιτροπή για την Διατήρηση της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, Επιτροπή Υγείας. Λέει ότι ο ΟΗΕ θα ξαναδουλέψει μόνο αν τα ίδια τα μέρη πάρουν αποφάσεις. Όμως ο Ε. Τατάρ βλέπει δύο κράτη και ο Αναστασιάδης έχασε την αξιοπιστία του-ότι και να πει, ουδείς τον πιστεύει. Η Έκθεση Γκουτέρες δεν έπεσε από τον ουρανό: την προκάλεσε η Μακιαβελική πολιτική Αναστασιάδη, αυτή που κορυφώθηκε στις Συνόδους για την Κύπρο στη Γενεύη και στο Κραν Μοντάνα. Αυτή που, στη συνέχεια, συνάντησε τις αποσκευές του ντενκτασικού Ερσίν Ταταρ με την ήττα Ακιντζί στις 10 Οκτωβρίου 2020. Τα στοιχεία για τις συμπεριφορές Αναστασιάδη, (με την επικουρία Κοτζιά), στη Σύνοδο για την Κύπρο στη Γενεύη και στο Κραν Μοντάνα είναι τεκμηριωμένα.

Ο συγγραφέας Μ. Δρουσιώτης στο βιβλίο του «Έγκλημα στο Κραν Μοντάνα» γράφει πως «ο Κοτζιάς συμπεριφερόταν σαν παλιάτσος σε τσίρκο» κατά

δήλωση του νυν Υπουργού Οικονομικών Κ. Πετρίδη στον συγγραφέα (σελ 257). Επίσης ο πρέσβης Π. Παντελίδης διηγήθηκε στον Μ. Δρουσιώτη πως «ήταν τόσο γελοίος (ο Κοτζιάς) που γελούσαν όλοι μαζί του» (βιβλίο, σελ 257). Ακόμα πιο σημαντικό πως «για τη συμπεριφορά Κοτζιά στη διάσκεψη της Γενεύης η αντιπροσωπεία των Ηνωμένων Εθνών έκανε διάβημα στο γραφείο του Έλληνα Πρωθυπουργού για την προσβλητική συμπεριφορά του Ν. Κοτζιά προς τον Γενικό Γραμματέα», (σελ 260). Κατά την αφήγηση του τέως προέδρου Γ. Βασιλείου, «ο Αναστασιάδης ήταν πιωμένος και έβριζε χυδαία τον Άιντα, ενώ ειχε επιτεθεί στον Άντρο Κυπριανού» (σελ. 346). Σύμφωνα με τον συγγραφέα «ο Αναστασιάδης θεωρούσε τον (διαπραγματευτή του) Α. Μαυρογιάννη υποτακτικό και τον αποκαλούσε «Φιλιππινέζα», επειδή μπορούσε να υπηρετήσει πιστά οποιονδήποτε πρόεδρο» (βιβλίο σελ. 61)

Δεν φτάνουν οι πιο πάνω τραγικές συμπεριφορές, προστέθηκαν την 1η Ιανουαρίου 2022 και νέες. Στον πρωτοχρονιάτικο «Φιλελεύθερο», ο υφυπουργός Παιδείας της κυβέρνησης Μητσοτάκη Α. Συρίγος είπε διάφορα φαιδρά. Είναι ο ίδιος ο οποίος σε ομιλία του στη Λευκωσία στις 11/12/2016 είπε, μεταξύ άλλων, την απίστευτη φράση ότι «τυχόν ενσωμάτωση (των κατεχομένων στην Τουρκία) θα μας οδηγήσει να αντικρύσουμε κατάματα αυτή την πραγματικότητα»

(!). Την 1η Ιανουαρίου συνέχισε από εκεί που έμεινε λέγοντας ότι «από την τουρκική εξωτερική πολιτική των μηδενικών προβλημάτων με τους γείτονες, εξαιρέθηκαν η Ελλάδα και η Κύπρος. Κι αυτό γιατί θεωρείται από τουρκικής πλευράς ότι παρεμβαίνουν στον «ζωτικό χώρο» της Τουρκίας». Ξέχασε, ωστόσο, να αναφέρει ότι η Τουρκία στήριξε σχέδιο λύσης του κυπριακού που υπέβαλε ο ΟΗΕ το 2004, ενώ έφτασε σε ακτίνα συμφωνίας με την Ελλάδα για το Αιγαίο για προσφυγή στη Χάγη το 2003. Δεν ανέφερε οτιδήποτε για το ποια ήταν η πολιτική της τότε κυβέρνηση Καραμανλή την ίδια περίοδο. Υποστήριξε επίσης πως «αλλαγή της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής χωρίς ισχυρή εξωτερική πίεση δεν θα υπάρξει». Δεν επεξήγησε όμως επαρκώς πως τα πιο πάνω συνδέονται με τη θετική στάση της Ελλάδας (εντός της αιθούσης των «27») γύρω από την «θετική ατζέντα» ΕΕ-Τουρκίας. Υποστήριξε επίσης πως «οι καλές σχέσεις με Ισραήλ και Αίγυπτο θέλουν εμβάθυνση. Θα γίνουν στρατηγικές μόνον όταν αποκτήσουν και αμυντική διάσταση». Το ερώτημα είναι ποιος εμποδίζει την εφαρμογή μιας τέτοιας πολιτικής. Την έχει συζητήσει με τον Δένδια ή μήπως την λέει μόνο προς κυπρίους ιθαγενείς;

Στα απίστευτα της κυπριακής πολιτικής σημειώνω πως, με αφορμή την ομιλία Συρίγου το 2016 στη Λευκωσία, ο Ν. Αναστασιάδης, τον κάλεσε «να

συνειδητοποιήσει ότι δεν είναι το δικό του χωριό, η δική του κωμόπολη, η δική του πόλη που είναι υπό κατοχή». Αμέσως μετά ακολούθησε την γραμμή που αποδοκίμασε το 2016, καταγγέλλοντας όλους εκείνους που ενδιαφέρονται να κινηθούν τα πράγματα γιατί είναι η δική τους γη υπό κατοχή!